

Επίσημη Εφημερίδα

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 9

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
12 Ιανουαρίου 2013

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 9/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 399 της 22.12.2012 1

Δικαστήριο

2013/C 9/02 Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου 2

2013/C 9/03 Καθορισμός του τμήματος στο οποίο ανατίθενται οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα άρθρα 193 και 194 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου 2

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 9/04 Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα 3

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 9/05	Υπόθεση C-247/10 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas [Αίτηση αναίρεσως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 — Εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β' — Επιχείριση που δραστηριοποιείται υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Άρθρο 9, παράγραφος 6 — Ατομική μεταχείριση — Άρθρο 17, παράγραφος 3 — Δειγματοληψία — Άρθρο 20, παράγραφος 5 — Δικαιώματα άμυνας]	5
2013/C 9/06	Υπόθεση C-342/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Φινλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Συμφωνία για τον ΕΟΧ — Άρθρο 40 — Φορολόγηση των μερισμάτων που καταβάλλονται σε αλλοδαπά συνταξιοδοτικά ταμεία)	5
2013/C 9/07	Υπόθεση C-511/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Hildesheim κατά BLC Baumarkt GmbH & Co. KG (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται ταυτοχρόνως για φορολογητέες και για απαλλασσόμενες πράξεις — Εκμίσθωση ακινήτου ως επαγγελματικής στέγης και ως κατοικίας — Κριτήριο υπολογισμού της αναλογίας εκπτώσεως του ΦΠΑ)	6
2013/C 9/08	Υπόθεση C-528/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρα 6, παράγραφοι 2 έως 5, και 11 — Χωρητικότητα και χρεώσεις των σιδηροδρομικών υποδομών — Ρυθμιστικός φορέας — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	6
2013/C 9/09	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-539/10 P και C-550/10 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Stichting Al-Aqsa κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-539/10 P), Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Stichting Al-Aqsa, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-550/10 P) [Αίτηση αναίρεσως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων — Δέσμευση κεφαλαίων — Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Άρθρο 1, παράγραφοι 4 και 6 — Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 — Άρθρο 2, παράγραφος 3 — Εγγραφή και διατήρηση του ονόματος οργάνωσης στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις — Προϋποθέσεις — Απόφαση ληφθείσα από αρμόδια αρχή — Κατάργηση εθνικού μέτρου — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό της αιτήσεως αναίρεσως — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιοκτησίας — Αρχή της αναλογικότητας — Άρθρο 253 ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	7
2013/C 9/10	Υπόθεση C-551/10 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 — Éditions Odile Jacob SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Lagardère SCA [Αίτηση αναίρεσως — Πράξεις συγκεντρώσεως επιχειρήσεων στην αγορά της εκδόσεως βιβλίων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 — Σύμβαση διακρατήσεως — Αλυσitteλεις λόγοι αναίρεσως]	8

2013/C 9/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-553/10 P και C-554/10 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Editions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA και Lagardère SCA κατά Editions Odile Jacob SAS, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Wendel Investissement SA (Αίτηση αναιρέσεως — Πράξη συγκεντρώσεως επιχειρήσεων στην αγορά της εκδόσεως βιβλίων — Ακύρωση της αποφάσεως περί εγκρίσεως μιας επιχειρήσεως επενδύσεων ως αγοράστριας των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού — Σημασία της πιθανής ελλείψεως ανεξαρτησίας του εντολοδόχου)	8
2013/C 9/12	Υπόθεση C-34/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Έλεγχος της ρυπάνσεως — Οριακές τιμές των συγκεντρώσεων των σωματιδίων ΑΣ10 στον αέρα του περιβάλλοντος)	9
2013/C 9/13	Υπόθεση C-35/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του High Court of Justice (Chancery Division) — Ηνωμένο Βασίλειο] — Test Claimants in the FII Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 63 ΣΛΕΕ — Διανομή μερισμάτων — Φόρος εταιριών — Υπόθεση C-446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — Ερμηνεία της αποφάσεως — Αποτροπή της διπλής οικονομικής φορολογίας — Ισοδυναμία των μεθόδων απαλλαγής και συμψηφισμού — Έννοιες «φορολογικός συντελεστής» και «διαφορά στη φορολογική μεταχείριση» — Μερίσματα προερχόμενα από τρίτες χώρες)	9
2013/C 9/14	Υπόθεση C-40/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Yoshikazu Iida κατά Stadt Ulm (Άρθρα 20 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 51 — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Υπήκοοι τρίτης χώρας — Δικαίωμα διαμονής σε κράτος μέλος — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Υπήκοοι τρίτης χώρας μέλη της οικογενείας πολιτών της Ένωσης — Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος δεν συνοδεύει ούτε πηγαίνει να συναντήσει πολίτη της Ένωσης στο κράτος μέλος υποδοχής και ο οποίος διαμένει στο κράτος μέλος καταγωγής του πολίτη — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας στο κράτος μέλος καταγωγής πολίτη ο οποίος διαμένει εντός άλλου κράτους μέλους — Ίθαγένεια της Ένωσης — Θεμελιώδη δικαιώματα)	10
2013/C 9/15	Υπόθεση C-56/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG κατά Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH [Κοινοτική προστασία των φυτικών ποικιλιών — Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 — Μεταποίηση — Υποχρέωση του μεταποιητή να παρέχει πληροφορίες στον δικαιούχο κοινοτικής προστασίας — Υποχρεώσεις όσον αφορά τη χρονική στιγμή και το περιεχόμενο της αιτήσεως παροχής πληροφοριών]	11
2013/C 9/16	Υπόθεση C-131/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pfeifer & Langen KG κατά Hauptzollamt Aachen [Γεωργία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1443/82 — Άρθρο 3, παράγραφος 4 — Εφαρμογή του καθεστώτος ποσοτώσεων στον τομέα της ζάχαρης — Πλεονασματική ποσότητα ζάχαρης που εντοπίζουν οι αρχές κράτους μέλους κατόπιν ελέγχου που διενεργούν εκ των υστέρων στις εγκαταστάσεις του παραγωγού — Συνεκτίμηση του πλεονάσματος αυτού κατά τον προσδιορισμό της οριστικής παραγωγής για την περίοδο εμπορίας κατά τη διάρκεια της οποίας διαπιστώνεται η διαφορά]	11
2013/C 9/17	Υπόθεση C-165/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky κατά Profitube spol. sro (Εκτη οδηγία ΦΠΑ — Δυνατότητα εφαρμογής — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Εμπορεύματα προερχόμενα από τρίτη χώρα που έχουν τεθεί υπό το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης στο έδαφος κράτους μέλους — Μεταποίηση των εμπορευμάτων υπό το καθεστώς της τελειοποίησης για επανεξαγωγή με τη μορφή του συστήματος της αναστολής — Πώληση των εμπορευμάτων και εκ νέου υπαγωγή τους στο καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης — Παραμονή στην ίδια αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης κατά τη διάρκεια όλων των πράξεων αυτών — Παράδοση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας εντός της εθνικής επικράτειας — Γενεσιουργός αιτία του ΦΠΑ) ...	12

2013/C 9/18	Υπόθεση C-174/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του Bundesfinanzhof (Γερμανία)] — Finanzamt Steglitz κατά Ines Zimmermann (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Α, παράγραφοι 1, στοιχείο ζ', και 2 — Υπηρεσίες συνδεδεμένες στενά με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση οι οποίες παρέχονται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή από άλλους οργανισμούς οι οποίοι αναγνωρίζονται ως κοινωνικού χαρακτήρα — Αναγνώριση — Προϋποθέσεις μη εφαρμοζόμενες επί οργανισμών που δεν είναι δημοσίου δικαίου — Εξουσία εκτιμήσεως των κρατών μελών — Όρια — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας) 13	13
2013/C 9/19	Υπόθεση C-180/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (πρώην Fővárosi Bíróság) (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bericap Záródástechnikai bt κατά Plastinnova 2000 kft (Οδηγία 2004/48/EK — Διατάξεις διέπουσες την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο διαφοράς ενώπιον εθνικού δικαστηρίου επιληφθέντος αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας του παρέχοντος την προστασία υποδείγματος χρησιμότητας — Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου — Σύμβαση των Παρισίων — Συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου) 13	13
2013/C 9/20	Υπόθεση C-199/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank van koophandel te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ευρωπαϊκή Ένωση κατά Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (Εκπροσώπηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώπιον εθνικών δικαστηρίων — Άρθρα 282 ΕΚ και 335 ΣΛΕΕ — Αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη η Ένωση εξαιτίας συμπράξεως — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη — Δικαίωμα προσφυγής σε δικαστήριο — Ισότητα των όπλων — Άρθρο 16 του κανονισμού 1/2003) 14	14
2013/C 9/21	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-229/11 και C-230/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Arbeitsgericht Passau (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11) κατά Kaiser GmbH [Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/EK — Εκ περιτροπής εργασία («Kurzarbeit») — Μείωση του αριθμού των ημερών στις οποίες αντιστοιχεί το δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, κατ' αναλογία προς τη μείωση του χρόνου απασχόλησης υπό καθεστώς εκ περιτροπής εργασίας — Χρηματική αποζημίωση] 14	14
2013/C 9/22	Υπόθεση C-244/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Σύστημα που εξαρτά από προηγούμενη έγκριση την απόκτηση δικαιωμάτων ψήφου που αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % του μετοχικού κεφαλαίου ορισμένων «ανωνύμων εταιριών εθνικής στρατηγικής σημασίας» — Ρύθμιση προβλέπουσα τον εκ των υστέρων έλεγχο ορισμένων αποφάσεων των εταιριών αυτών) 15	15
2013/C 9/23	Υπόθεση C-245/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του Asylgerichtshof (Αυστρία)] — K κατά Bundesasylamt [Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου που υπέβαλε υπήκοος τρίτης χώρας σε ένα από τα κράτη μέλη — Ανθρωπιστική ρήτρα — Άρθρο 15 του κανονισμού αυτού — Πρόσωπο στο οποίο έχει χορηγηθεί άσυλο σε ορισμένο κράτος μέλος και το οποίο, λόγω σοβαρής ασθένειας, εξαρτάται από τη συνδρομή του αιτούντος άσυλο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού — Υποχρέωση του κράτους μέλους, το οποίο δεν είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του εν λόγω κανονισμού, να εξετάσει την αίτηση ασύλου που υπέβαλε ο συγκεκριμένος αιτών άσυλο — Προϋποθέσεις] 15	15
2013/C 9/24	Υπόθεση C-268/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Hamburgisches Obergerverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Atilla Güllbahce κατά Freie und Hansestadt Hamburg (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση — Δικαιώματα Τούρκων εργαζομένων ενταγμένων στη νόμιμη αγορά εργασίας — Αναδρομική ανάκληση άδειας διαμονής) 16	16

2013/C 9/25	Υπόθεση C-271/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) κ.λπ. κατά Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός 2042/2003 — Τεχνικοί κανόνες και διοικητικές διαδικασίες στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας — Διαρκής αξιοπλοία του αεροσκάφους — Έγκριση των μελών του προσωπικού που είναι επιφορτισμένα με τα καθήκοντα επιθεωρήσεως — Απαιτούμενα προσόντα)	16
2013/C 9/26	Υπόθεση C-299/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά Gemeente Vlaardingen (Φορολογία — ΦΠΑ — Φορολογητέες πράξεις — Χρησιμοποίηση, για τις ανάγκες της επιχειρήσεως, αγαθών που αποκτώνται «στο πλαίσιο της επιχειρήσεως» — Εξομίωση προς παράδοση εξ επαχθούς αιτίας — Εκτάσεις γης που ανήκουν στον υποκείμενο στον φόρο και υφίστανται μετατροπή από τρίτον)	17
2013/C 9/27	Υπόθεση C-351/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) προδικαστικής αποφάσεως] — KGH Belgium NV κατά Belgische Staat (Τελωνιακή οφειλή — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Καταλογισμός των δασμών — Πρακτικοί τρόποι)	18
2013/C 9/28	Υπόθεση C-417/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Nadiany Bamba, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ) — Λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων εις βάρος ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Δέσμευση κεφαλαίων — Άρθρο 296 ΣΛΕΕ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιοκτησίας]	18
2013/C 9/29	Υπόθεση C-438/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lagura Vermögensverwaltung GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Hafen (Κοινοτικός τελωνιακός κώδικας — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αδυναμία ελέγχου της ακρίβειας ενός πιστοποιητικού καταγωγής — Έννοια του «πιστοποιητικού που εκδόθηκε βάσει ανακριβούς εκθέσεως των πραγματικών στοιχείων εκ μέρους του εξαγωγέα» — Βάρος αποδείξεως — Σύστημα γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων)	19
2013/C 9/30	Υπόθεση C-456/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Landgericht Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Kronos AG κατά Samskip GmbH [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρα 32 και 33 — Αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων — Έννοια της «αποφάσεως» — Αποτελέσματα μιας δικαστικής αποφάσεως επί της διεθνούς δικαιοδοσίας — Ρήτρα περί απονομής δικαιοδοσίας]	19
2013/C 9/31	Υπόθεση C-461/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Stockholms tingsrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ulf Kazimierz Radziejewski κατά Kronofogdemyndigheten i Stockholm (Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Διαδικασία μερικής ή πλήρους διαγραφής χρεών — Οφειλτής φυσικό πρόσωπο — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη διαγραφή χρεών από προϋπόθεση περί κατοικίας)	20
2013/C 9/32	Υπόθεση C-469/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Απόρριψη προσφοράς υποβληθείσας στο πλαίσιο διαγωνισμού της Ένωσης — Προθεσμία παραγραφής — Έναρξη — Εφαρμογή της παρεκτάσεως λόγω αποστάσεως)	20

2013/C 9/33	Υπόθεση C-532/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Susanne Leichenich κατά Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis (Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Β, μονιχίο β' — Μισθώσεις ακινήτων — Πλωτό οίκημα το οποίο δεν διαθέτει σύστημα πρόωσης και είναι μονιμώς ακινητοποιημένο κατά μήκος της όχθης ποταμού — Εκμίσθωση του πλωτού οικήματος, περιλαμβανομένων τόσο της προβλήτας του όσο και της οικείας χερσαίας και υδάτινης επιφάνειας — Οίκημα το οποίο προορίζεται αποκλειστικώς για μόνιμη χρήση ως εστιατόριο-ντισκοτέκ — Ενιαία παροχή) 21	21
2013/C 9/34	Υπόθεση C-558/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts. (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA Kurcums Metal κατά Valsts ierēpmumu dienests (Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Υβριδικά συρματοόχινα «Taifun» κατασκευασμένα στη Ρωσία, αποτελούμενα από πολυπροπυλένιο και νήμα από χάλυβα — Διχαλωτοί σύνδεσμοι, με στρογγυλεμένα άκρα που συνδέονται με σφήνα — Δασμοί αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ορισμένων συρματοόχινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας) 21	21
2013/C 9/35	Υπόθεση C-286/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1 — Εθνικό καθεστώς που επιβάλλει την παύση της επαγγελματικής δραστηριότητας των δικαστών, εισαγγελέων και συμβολαιογράφων με τη συμπλήρωση του 62ου έτους της ηλικίας — Θεμτοί σκοποί που δικαιολογούν διαφορετική μεταχείριση των εργαζομένων που δεν έχουν συμπληρώσει την ηλικία των 62 ετών — Αναλογικός χαρακτήρας της διάρκειας της μεταβατικής περιόδου) 22	22
2013/C 9/36	Υπόθεση C-502/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss κατά Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture [Δημόσιες συμβάσεις έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Άρθρο 6 — Αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της διαφάνειας — Επιτρέπεται ρύθμιση που περιορίζει τη συμμετοχή στις διαδικασίες προσκλήσεως υποβολής προσφορών σε εταιρίες που ασκούν εμπορική δραστηριότητα, αποκλείοντας τις αστικές εταιρίες («società semplici») — Θεσμικοί και καταστατικοί σκοποί — Γεωργικές επιχειρήσεις] 22	22
2013/C 9/37	Υπόθεση C-554/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2012 — Internationaler Hilfsfonds eV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Πρόσβαση στα έγγραφα — Άρνηση πλήρους προσβάσεως σε σχετικά με τη σύμβαση LIEN 97-2011 έγγραφα — Προσφυγή ακυρώσεως — Νέα εξέταση κατά τη διάρκεια της δίκης — Άσκηση χωριστής προσφυγής ακυρώσεως) 23	23
2013/C 9/38	Υπόθεση C-559/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pelckmans Turnhout NV κατά Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV (Άρθρα 92, παράγραφος 1, 103, παράγραφος 1, και 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Εθνική κανονιστική ρύθμιση απαγορεύουσα τη διατήρηση καταστήματος ανοικτού επτά ημέρες την εβδομάδα) 23	23
2013/C 9/39	Υπόθεση C-581/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2012 — Muhamad Muqraby κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και παραβίαση της συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Λιβάνου — Μη λήψη μέτρων εκ μέρους του Συμβουλίου και της Επιτροπής κατά της Δημοκρατίας του Λιβάνου — Αγωγή αποζημιώσεως — Αναίρεση προδήλως αβάσιμη και προδήλως απαράδεκτη) 24	24

2013/C 9/40	Υπόθεση C-587/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2012 — Omnicare, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Astellas Pharma GmbH (Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος «OMNICARE CLINICAL RESEARCH» — Ανακοπή — Απόφαση του τμήματος προσφυγών για την απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Προσφυγή — Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου για την απόρριψη της προσφυγής αυτής — Ανάκληση της ανακοπής — Αναίρεση — Κατάργηση της δίκης)	24
2013/C 9/41	Υπόθεση C-356/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 27 Ιουλίου 2012 — Wolfgang Glatzel κατά Freistaat Bayern	25
2013/C 9/42	Υπόθεση C-401/12 P: Αίτηση αναίρεσεως που το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέθεσε στις 3 Σεπτεμβρίου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09, Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής	25
2013/C 9/43	Υπόθεση C-402/12 P: Αίτηση αναίρεσεως που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατέθεσε στις 24 Αυγούστου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09, Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής	26
2013/C 9/44	Υπόθεση C-403/12 P: Αίτηση αναίρεσεως που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέθεσε στις 27 Αυγούστου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09, Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής	26
2013/C 9/45	Υπόθεση C-404/12 P: Αίτηση αναίρεσεως που το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέθεσε στις 3 Σεπτεμβρίου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-338/08, Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe κατά Επιτροπής	27
2013/C 9/46	Υπόθεση C-405/12 P: Αίτηση αναίρεσεως που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέθεσε στις 27 Αυγούστου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-338/08, Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe κατά Επιτροπής	28
2013/C 9/47	Υπόθεση C-429/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) στις 21 Σεπτεμβρίου 2012 — Siegfried Pohl κατά ÖBB Infrastruktur AG	28
2013/C 9/48	Υπόθεση C-441/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Οκτωβρίου 2012 — Almer Beheer BV κ.λπ. κατά Van den Dungen Vastgoed BV κ.λπ.	29
2013/C 9/49	Υπόθεση C-442/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Οκτωβρίου 2012 — Jan Sneller κατά DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV	30
2013/C 9/50	Υπόθεση C-459/12: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Hamburg (Γερμανία) στις 11 Οκτωβρίου 2012 — Werner Krieger κατά ERGO Lebensversicherung AG	30
2013/C 9/51	Υπόθεση C-461/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) στις 15 Οκτωβρίου 2012 — Granton Advertising BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag	30

2013/C 9/52	Υπόθεση C-464/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 17 Οκτωβρίου 2012 — ATP Pension sservice A/S A/S/Skatteministeriet	31
2013/C 9/53	Υπόθεση C-481/12: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Lithuania) στις 25 Οκτωβρίου 2012 — Juvelta UAB κατά Lietuvos prabavimo rūmai	32
2013/C 9/54	Υπόθεση C-482/12: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Okresný súd Prešov (Σλοβακία) στις 29 Οκτωβρίου 2012 — Peter Macinský, Eva Macinská κατά Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.	32
2013/C 9/55	Υπόθεση C-493/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 5 Νοεμβρίου 2012 — Eli Lilly and Company Ltd. κατά Human Genome Sciences Inc.	33
2013/C 9/56	Υπόθεση C-524/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2012 η TeamBank AG Nürnberg κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 19 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-220/11, TeamBank AG Nürnberg κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	33
2013/C 9/57	Υπόθεση C-317/11: Διάταξη του προέδρου του τμήματος μείζονος συνθέσεως του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rainer Reimann κατά Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG	34
2013/C 9/58	Υπόθεση C-606/11: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Grattan plc κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	34
2013/C 9/59	Υπόθεση C-150/12: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eva-Marie Brännström, Rune Brännström κατά Ryanair Holdings plc	34

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 9/60	Υπόθεση T-270/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2012 — Γερμανία κατά Επιτροπής [ΕΤΠΑ — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Επιχειρησιακό πρόγραμμα του στόχου 1 (1994-1999) για το Βερολίνο (ανατολικό τμήμα) (Γερμανία)]	35
2013/C 9/61	Υπόθεση T-76/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2012 — Ισπανία κατά Επιτροπής [Αλιεία — Μέτρα για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων — Άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 — Μειώσεις επί των ποσοστώσεων που χορηγήθηκαν για ορισμένο έτος λόγω της υπερβάσεως των ποσοστώσεων που χορηγήθηκαν κατά τα προηγούμενα έτη — Διαχρονική εφαρμογή — Ασφάλεια δικαίου — Ερμηνεία διασφαλίζουσα την τήρηση του πρωτογενούς δικαίου — Αρχή nulla roena sine lege — Μη αναδρομικότητα]	35
2013/C 9/62	Υπόθεση T-338/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2012 — Getty Images κατά ΓΕΕΑ (PHOTOS.COM) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος PHOTOS.COM — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	35

2013/C 9/63	Υπόθεση T-558/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2012 — Atlas κατά ΓΕΕΑ — Couleurs de Tollens-Agora (ARTIS) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος ARTIS — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα ARTIS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 36	36
2013/C 9/64	Υπόθεση T-589/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2012 — Phonebook of the World κατά ΓΕΕΑ — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα PAGINE GIALLE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Έλλειψη περιγραφικού χαρακτήρα — Απουσία σημείων ή ενδείξεων που να έχουν καταστεί συνήθη — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως δ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα αποκτηθέντος με τη χρήση — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009] 36	36
2013/C 9/65	Υπόθεση T-286/11 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη — Αποκατάσταση της ζημίας που απορρέει από την αποστολή εγγράφου σχετικού με τα έξοδα δίκης στον δικηγόρο που εκπροσώπησε τον αναρρεσιόντα στη δίκη αυτή — Αίτηση αναίρεσης εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 36	36
2013/C 9/66	Υπόθεση T-219/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2012 — Saobračajni institut CIP κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Αποκλεισμός του προσφεύγοντος-ενάγοντος από τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Ακύρωση της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών μετά την άσκηση της προσφυγής-αγωγής — Κατάργηση της δίκης) 37	37
2013/C 9/67	Υπόθεση T-227/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2012 — Saobračajni institut CIP κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Αποκλεισμός του προσφεύγοντος-ενάγοντος από τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Ακύρωση της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών μετά την άσκηση της προσφυγής-αγωγής — Κατάργηση της δίκης) 37	37
2013/C 9/68	Υπόθεση T-345/12 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2012 — Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Δημοσίευση αποφάσεως διαπιστώσεως παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Απόρριψη της αιτήσεως περί εμπιστευτικής μεταχείρισης πληροφοριών που παρασχέθηκαν στην Επιτροπή κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεώς της περί της συνεργασίας των επιχειρήσεων — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Επείγον — Fumus boni juris — Στάθμιση των συμφερόντων) 37	37
2013/C 9/69	Υπόθεση T-403/12 R: Διάταξη του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων της 14ης Νοεμβρίου 2012 — Intrasoft International κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία διαγωνισμού — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος) 38	38
2013/C 9/70	Υπόθεση T-467/12: Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2012 — Tridium κατά ΓΕΕΑ — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK) 38	38
2013/C 9/71	Υπόθεση T-471/12: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Οκτωβρίου 2012 — Meta Group κατά Επιτροπής 39	39
2013/C 9/72	Υπόθεση T-474/12: Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2012 — Giorgis κατά ΓΕΕΑ — Comigel (Shape of goblets) 40	40

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 9/73	Υπόθεση T-475/12: Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2012 — LaserSoft Imaging κατά ΓΕΕΑ (Workflow-Pilot)	41
2013/C 9/74	Υπόθεση T-476/12: Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2012 — Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής	41
2013/C 9/75	Υπόθεση T-486/12: Προσφυγή της 3ης Νοεμβρίου 2012 — ΓΟΛΑΜ κατά ΓΕΕΑ — Pentafarma (METABOL)	42
2013/C 9/76	Υπόθεση T-488/12: Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2012 — CITEB και Belgo-Metal κατά Κοινοβουλίου	42

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 9/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 399 της 22.12.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 389 της 15.12.2012

EE C 379 της 8.12.2012

EE C 373 της 1.12.2012

EE C 366 της 24.11.2012

EE C 355 της 17.11.2012

EE C 343 της 10.11.2012

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου

(2013/C 9/02)

Ο N. Wahl, ο οποίος διορίστηκε γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο με απόφαση των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Απριλίου 2012 ⁽¹⁾, για την περίοδο από 7 Οκτωβρίου 2012 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2018, ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 28 Νοεμβρίου 2012.

(¹) EE L 121 της 8 Μαΐου 2012, σ. 21.

Καθορισμός του τμήματος στο οποίο ανατίθενται οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα άρθρα 193 και 194 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

(2013/C 9/03)

Κατά τη σύσκεψή του της 6ης Νοεμβρίου 2012 το Δικαστήριο καθόρισε, για περίοδο ενός έτους λήγουσα στις 6 Οκτωβρίου 2013, το τέταρτο τμήμα ως το τμήμα στο οποίο ανατίθενται οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα άρθρα 193 και 194 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 191 του κανονισμού αυτού.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2013/C 9/04)

Κατόπιν της αναλήψεως καθηκόντων γενικού εισαγγελέα του Δικαστηρίου εκ μέρους του N. Wahl, σε σύσκεψη της ολομέλειας του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Νοεμβρίου 2012 αποφασίστηκε η τροποποίηση των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 ⁽¹⁾, της 26ης Οκτωβρίου 2010 ⁽²⁾, της 29ης Νοεμβρίου 2010 ⁽³⁾, της 20ής Σεπτεμβρίου 2011 ⁽⁴⁾, της 25ης Νοεμβρίου 2011 ⁽⁵⁾, της 16ης Μαΐου 2012 ⁽⁶⁾, της 17ης Σεπτεμβρίου 2012 ⁽⁷⁾ και της 9ης Οκτωβρίου 2012 ⁽⁸⁾ για την τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα.

Για την περίοδο από τις 29 Νοεμβρίου 2012 μέχρι την ανάληψη καθηκόντων εκ μέρους του σουηδικής ιθαγενείας μέλους, οι δικαστές τοποθετούνται στα τμήματα ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

J. Azizi, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, Δ. Γρατσίας, M. Kancheva και E. Buttigieg, δικαστές.

Πρώτο τριμελές τμήμα:

J. Azizi, πρόεδρος τμήματος·

α) S. Frimodt Nielsen και M. Kancheva, δικαστές·

β) S. Frimodt Nielsen και E. Buttigieg, δικαστές·

γ) M. Kancheva και E. Buttigieg, δικαστές.

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białocka, M. Prek και J. Schwarcz, δικαστές.

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος·

F. Dehousse, δικαστής·

J. Schwarcz, δικαστής.

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

O. Czúcz, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, Δ. Γρατσίας, M. Kancheva και E. Buttigieg, δικαστές.

Τρίτο τριμελές τμήμα:

O. Czúcz, πρόεδρος τμήματος·

I. Labucka, δικαστής·

Δ. Γρατσίας, δικαστής.

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins και M. van der Woude, δικαστές.

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος·

K. Jürimäe, δικαστής·

M. van der Woude, δικαστής.

⁽¹⁾ EE C 288 της 23.10.2010, σ. 2.

⁽²⁾ EE C 317 της 20.11.2010, σ. 5.

⁽³⁾ EE C 346 της 18.12.2010, σ. 2.

⁽⁴⁾ EE C 305 της 15.10.2011, σ. 2.

⁽⁵⁾ EE C 370 της 17.12.2011, σ. 5.

⁽⁶⁾ EE C 174 της 16.06.2012, σ. 2.

⁽⁷⁾ EE C 311 της 13.10.2012, σ. 2.

⁽⁸⁾ EE C 343 της 10.11.2012, σ. 2.

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins και M. van der Woude, δικαστές.

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος·
V. Vadapalas, δικαστής·
K. O'Higgins, δικαστής.

Έκτο πενταμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu και G. Berardis, δικαστές.

Έκτο τριμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος, S. Soldevila Fragoso και G. Berardis, δικαστές.

Έβδομο πενταμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wyszniowska-Białecka, M. Prek και J. Schwarcz, δικαστές.

Έβδομο τριμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος·
I. Wyszniowska-Białecka, δικαστής·
M. Prek, δικαστής.

Όγδοο πενταμελές τμήμα:

L. Truchot, πρόεδρος τμήματος, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu και G. Berardis, δικαστές.

Όγδοο τριμελές τμήμα:

L. Truchot, πρόεδρος τμήματος·
M. E. Martins Ribeiro, δικαστής·
A. Popescu, δικαστής.

Για την περίοδο από τις 29 Νοεμβρίου 2012 μέχρι την ανάληψη καθηκόντων εκ μέρους του σουηδικής ιθαγενείας μέλους:

- στο πρώτο πενταμελές τμήμα, οι δικαστές που θα μετέχουν μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος προς συμπλήρωση της πενταμελούς συνθέσεως θα είναι οι άλλοι δύο δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος πρώτου τμήματος, ο τέταρτος δικαστής του τμήματος αυτού και ένας δικαστής του τρίτου τριμελούς τμήματος. Ο τελευταίος, που δεν θα είναι ο πρόεδρος του τμήματος, θα ορίζεται σύμφωνα με τη σειρά που προβλέπει το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.
- στο τρίτο πενταμελές τμήμα, οι δικαστές που θα μετέχουν μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος προς συμπλήρωση της πενταμελούς συνθέσεως θα είναι οι άλλοι δύο δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος τρίτου τμήματος και δύο δικαστές του πρώτου τμήματος, σχηματισμός αποτελούμενος από τέσσερις δικαστές. Οι δύο τελευταίοι δικαστές, εκ των οποίων κανείς δεν θα είναι πρόεδρος τμήματος, θα ορίζονται σύμφωνα με τη σειρά που προβλέπει το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.
- στο πρώτο τριμελές τμήμα, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει διαδοχικά στη σύνθεση με τους δικαστές που αναφέρονται στα οικεία σημεία α), β) ή γ) ανωτέρω, ανάλογα με τον δικαστικό σχηματισμό στον οποίο ανήκει ο εισηγητής δικαστής. Για τις υποθέσεις στις οποίες ο πρόεδρος τμήματος είναι ο εισηγητής δικαστής, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει στη σύνθεση καθενός από αυτούς τους δικαστικούς σχηματισμούς εναλλάξ με τους δικαστές της μιας ή της άλλης συνθέσεως κατά τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων, με την επιφύλαξη της συναφείας των υποθέσεων.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

(Υπόθεση C-247/10 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 — Εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β' — Επιχείριση που δραστηριοποιείται υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Άρθρο 9, παράγραφος 6 — Ατομική μεταχείριση — Άρθρο 17, παράγραφος 3 — Δειγματοληψία — Άρθρο 20, παράγραφος 5 — Δικαιώματα άμυνας]

(2013/C 9/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (εκπρόσωπος: M. Sánchez Rydelski, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και R. Szostak, επικουρούμενοι από τους G. Berrisch, Rechtsanwalt, και N. Chesaites, barrister), Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και T. Scharf), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd και T-408/06, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Μαρτίου 2010, T-407/06 και T-408/06, Zhejiang Aokang Shoes και Wenzhou Taima Shoes κατά Συμβουλίου.
- 2) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, στο μέτρο που αφορά την Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd. στο πλαίσιο τόσο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκης όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της τόσο κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκη όσο και κατά την αναιρετική διαδικασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 209 της 31.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-342/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Συμφωνία για τον ΕΟΧ — Άρθρο 40 — Φορολόγηση των μερισμάτων που καταβάλλονται σε αλλοδαπά συνταξιοδοτικά ταμεία)

(2013/C 9/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και I. Koskinen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: C. Vang), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και N. Rouam), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels και M. Noort), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και S. Johannesson) Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: H. Walker, επικουρούμενη από τον G. Facenna, barrister)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 63 ΣΛΕΕ και 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Φορολογικές διακρίσεις — Εθνική νομοθεσία που υπάγει τα μερίσματα που καταβάλλονται από ημεδαπές εταιρείες σε αλλοδαπά συνταξιοδοτικά ταμεία σε αυστηρότερο φορολογικό καθεστώς από αυτό που εφαρμόζεται στα εθνικά συνταξιοδοτικά ταμεία

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το σύστημα στο πλαίσιο του οποίου τα μερίσματα που διανέμονται σε αλλοδαπά συνταξιοδοτικά ταμεία φορολογούνται κατά τρόπο που συνεπάγεται δυσμενή διάκριση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 63 ΣΛΕΕ και από το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο της 2ας Μαΐου 1992.
- 2) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 234 της 28.8.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Finanzamt Hildesheim κατά BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-511/10) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται ταυτοχρόνως για φορολογητέες και για απαλλασσόμενες πράξεις — Εκμίσθωση ακινήτου ως επαγγελματικής στέγης και ως κατοικίας — Κριτήριο υπολογισμού της αναλογίας εκπτώσεως του ΦΠΑ)

(2013/C 9/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Hildesheim

κατά

BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται ταυτοχρόνως για φορολογητέες και για απαλλασσόμενες πράξεις — Εκμίσθωση ακινήτου για επαγγελματικούς χώρους και για κατοικίες — Υπολογισμός της αναλογίας της εκπτώσεως βάσει του κύκλου εργασιών που αντιστοιχεί στους εμπορικούς μισθωτές — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει υπολογισμό της αναλογίας βάσει της επιφάνειας του ακινήτου η οποία διατίθεται στους ως άνω μισθωτές

Διατακτικό

Το άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να προκρίνουν ως κλειδα κατανομής για τους σκοπούς του υπολογισμού της αναλογίας εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών για συγκεκριμένη πράξη, όπως η ανέγερση κτιρίου μικτής χρήσεως, κλειδα κατανομής διαφορετική από την κλειδα που βασίζεται στον κύκλο εργασιών, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας, υπό την προϋπόθεση ότι η μέθοδος που επιλέγουν εγγυάται ακριβέστερο καθορισμό της εν λόγω αναλογίας εκπτώσεως.

(¹) ΕΕ C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-528/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρα 6, παράγραφοι 2 έως 5, και 11 — Χωρητικότητα και χρεώσεις των σιδηροδρομικών υποδομών — Ρυθμιστικός φορέας — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2013/C 9/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Η. Støvlbæk)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Σ. Χαλά)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και T. Müller, καθώς και J. Očkova), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 5, και του άρθρου 11 της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ.29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα απαιτούμενα μέτρα, ιδίως αναφορικά με το σύστημα χρεώσεων τελών υποδομής στον τομέα των σιδηροδρόμων, κατά τα άρθρα 6, παράγραφοι 2 έως 5, και 11 της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας, όπως τροποποιήθηκε προσφάτως με την οδηγία 2007/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων αυτών.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Stichting Al-Aqsa κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-539/10 P), Βασιλείο των Κάτω Χωρών κατά Stichting Al-Aqsa, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-550/10 P)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-539/10 P και C-550/10 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων — Δέσμευση κεφαλαίων — Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Άρθρο 1, παράγραφοι 4 και 6 — Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 — Άρθρο 2, παράγραφος 3 — Εγγραφή και διατήρηση του ονόματος οργανώσεων που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις — Προϋποθέσεις — Απόφαση ληφθείσα από αρμόδια αρχή — Κατάργηση εθνικού μέτρου — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό της αιτήσεως αναιρέσεως — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιοκτησίας — Αρχή της αναλογικότητας — Άρθρο 253 ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολόγησεως]

(2013/C 9/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

(C-539/10 P)

Ανααιρεσίον: Stichting Al-Aqsa (εκπρόσωποι: M. J. G. Uiterwaal και A. M. van Eik advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Finnegan, B. Driessen και R. Szostak)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. M. Wissels και M. Bulterman), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. P. van Nuffel)

(C-550/10 P)

Ανααιρεσίον: Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. M. Wissels και M. Noort)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Stichting Al-Aqsa (εκπρόσωπος: A. M. van Eik, advocaat), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Finnegan, B. Driessen και R. Szostak), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. P. van Nuffel)

Αντικείμενο

Αιτήσεις αναιρέσεως της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, T-348/07, Stichting Al-Aqsa κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ, την απόφαση 2007/868/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της απόφασης 2007/445, την απόφαση 2008/583/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της απόφασης 2007/868, την απόφαση 2009/62/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της απόφασης 2008/583, και τον κανονισμό (ΕΚ) 501/2009 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 2009, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της απόφασης 2009/62, κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν το Stichting Al Aqsa.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, T-348/07, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή και την αίτηση αναιρέσεως του Stichting Al Aqsa.
- 3) Καταδικάζει το Stichting Al-Aqsa, πλην των δικαστικών του εξόδων, στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Βασιλείο των Κάτω Χωρών και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τις ανααιρετικές διαδικασίες καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο πρωτοδικώς.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενώπιον του Δικαστηρίου, καθώς και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, ως παρεμβαίνον ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν στις αντίστοιχες διαδικασίες.

(¹) ΕΕ C 46 της 12.2.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 — Éditions Odile Jacob SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Lagardère SCA

(Υπόθεση C-551/10 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Πράξεις συγκεντρώσεως επιχειρήσεων στην αγορά της εκδόσεως βιβλίων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 — Σύμβαση διακρατήσεως — Αλυσιτελείς λόγοι αναίρεσεως]

(2013/C 9/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Éditions Odile Jacob SAS (εκπρόσωποι: O. Fréget, M. Struys, M. Potel και L. Eskenazi, avocats)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, O. Beynet και S. Noë), Lagardère SCA (εκπρόσωποι: A. Winckler, F. de Bure και J.-B. Pinçon, avocats)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-279/04, Éditions Jacob κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Odile Jacob με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 2004/422/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2004, με την οποία πράξη συγκεντρώσεως κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (υπόθεση COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ισότητας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Éditions Odile Jacob SAS στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 46 της 12.2.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA και Lagardère SCA κατά Éditions Odile Jacob SAS, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Wendel Investissement SA

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-553/10 P και C-554/10 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Πράξη συγκεντρώσεως επιχειρήσεων στην αγορά της εκδόσεως βιβλίων — Ακύρωση της αποφάσεως περί εγκρίσεως μιας επιχειρήσεως επενδύσεων ως αγοράστριας των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού — Σημασία της πιθανής ελλείψεως ανεξαρτησίας του εντολοδόχου]

(2013/C 9/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet, A. Bouquet και S. Noë), Lagardère SCA (εκπρόσωποι: A. Winckler, F. de Bure και J.-B. Pinçon, avocats)

Λοιποί διάδικοι κατ' αναίρεση: Éditions Odile Jacob SAS (εκπρόσωποι: O. Fréget, M. Struys και L. Eskenazi, avocats), Wendel Investissement SA (εκπρόσωποι: M. Trabucchi, F. Gordon και C. Baldon, avocats), Lagardère SCA (εκπρόσωποι: A. Winckler, F. de Bure και J.-B. Pinçon, avocats), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet, A. Bouquet και S. Noë)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-452/04, Éditions Jacob κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση D(2004) 203365 της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 2004, περί εγκρίσεως της Wendel Investissement ως αγοράστριας των στοιχείων του ενεργητικού που μεταπωλήθηκαν σύμφωνα με την απόφαση 2004/422/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2004, με την οποία πράξη συγκεντρώσεως κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (Υπόθεση COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — Σημασία της πιθανής ελλείψεως ανεξαρτησίας του εντολοδόχου — Παραμόρφωση των πραγματικών στοιχείων — Παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσεως.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Lagardère SCA φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Éditions Odile Jacob SAS.
- 3) Η Wendel Investissement SA φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 46 της 12.2.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-34/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Έλεγχος της ρυπάνσεως — Οριακές τιμές των συγκεντρώσεων των σωματιδίων ΑΣ10 στον αέρα του περιβάλλοντος)

(2013/C 9/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Guerra e Andrade, A. Alcover San Pedro και S. Petrova)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία. (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και M. J. Lois.)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 13 της οδηγίας 2008/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη (ΕΕ 2008, L 152, σ. 1) — Οριακές τιμές και όρια συναγερμού για την προστασία της υγείας του ανθρώπου — Συγκεντρώσεις ΑΣ10 στον ατμοσφαιρικό αέρα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε, για τα έτη 2005 έως 2007, οι ημερήσιες συγκεντρώσεις ΑΣ10 στον ατμοσφαιρικό αέρα να μην υπερβαίνουν τις καθορισθείσες στο άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/30/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 1999, σχετικά με τις οριακές τιμές διοξειδίου του θείου, διοξειδίου του αζώτου και οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύβδου, στον αέρα του περιβάλλοντος, στις ζώνες και στους οικισμούς της Braga, της Porto Litoral, της Área Metropolitana de Lisboa Norte και της Área Metropolitana de Lisboa Sul, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη διάταξη αυτή.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρουν η καθεμία τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 103 της 2.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του High Court of Justice (Chancery Division) — Ηνωμένο Βασίλειο] — Test Claimants in the FII Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-35/11) ⁽¹⁾

(Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 63 ΣΛΕΕ — Διανομή μερισμάτων — Φόρος εταιριών — Υπόθεση C-446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — Ερμηνεία της αποφάσεως — Αποτροπή της διπλής οικονομικής φορολογίας — Ισοδυναμία των μεθόδων απαλλαγής και συμψηφισμού — Έννοιες «φορολογικός συντελεστής» και «διαφορά στη φορολογική μεταχείριση» — Μεριίσματα προερχόμενα από τρίτες χώρες)

(2013/C 9/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Test Claimants in the FII Group Litigation

Καθών: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία των άρθρων 49 και 63 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Ερμηνεία της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006, C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation — Έννοιες «φορολογικός συντελεστής» και «διαφορά στη φορολογική μεταχείριση» — Φορολογικός συντελεστής ο οποίος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να διαπιστωθεί αν είναι ίδιο το επίπεδο φορολογήσεως των μερισμάτων ημεδαπής και αλλοδαπής προελεύσεως

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 63 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτά ρύθμιση κράτους μέλους εφαρμόζουσα τη μέθοδο της απαλλαγής στα μερίσματα ημεδαπής προελεύσεως και τη μέθοδο του συμψηφισμού στα μερίσματα αλλοδαπής προελεύσεως, εφόσον αποδεικνύεται, αφενός, ότι η πίστωση φόρου προς όφελος της δικαιούχου των μερισμάτων εταιρίας στο πλαίσιο της μεθόδου του συμψηφισμού αντιστοιχεί στο ποσό του φόρου που όντως καταβλήθηκε επί των κερδών που διανεμήθηκαν ως μερίσματα και, αφετέρου, ότι το πραγματικό επίπεδο φορολογήσεως των κερδών των εταιριών του οικείου κράτους μέλους είναι κατά κανόνα χαμηλότερο του υπολογιζόμενου βάσει του ισχύοντος ονομαστικού φορολογικού συντελεστή.

2) Οι απαντήσεις που δόθηκαν από το Δικαστήριο στο δεύτερο και στο τέταρτο ερώτημα, τα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως C-446/04 επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, ισχύουν και όταν:

— ο καταβλητέος στην αλλοδαπή φόρος εταιριών ο οποίος βαρύνει τα κέρδη που διανέμονται ως μερίσματα δεν καταβλήθηκε ή δεν καταβλήθηκε στο σύνολό του από την αλλοδαπή εταιρία η οποία καταβάλλει τα εν λόγω μερίσματα στην ημεδαπή εταιρία, αλλά από την εγκατεστημένη σε ορισμένο κράτος μέλος άμεσα ή έμμεσα θυγατρική της πρώτης εταιρίας,

— ο προκαταβλητέος φόρος εταιριών δεν καταβλήθηκε από την ημεδαπή εταιρία που λαμβάνει τα μερίσματα αλλοδαπής εταιρίας, αλλά από την ημεδαπή μητρική εταιρία της στο πλαίσιο του συστήματος φορολογίας των ομίλων εταιριών.

3) Το δικαίωμα της Ένωσης έχει την έννοια ότι η εγκατεστημένη σε ορισμένο κράτος μέλος μητρική εταιρία η οποία, στο πλαίσιο συστήματος φορολογίας των ομίλων εταιριών, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, υποχρεώθηκε, κατά παράβαση των κανόνων δικαίου της Ένωσης, να καταβάλει τον προκαταβλητέο φόρο εταιριών επί των κερδών που προέρχονταν από μερίσματα αλλοδαπής προελεύσεως μπορεί να ασκήσει αγωγή με αίτημα την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου, στο μέτρο που ο φόρος αυτός υπερβαίνει τον πρόσθετο φόρο εταιριών που το οικείο κράτος μέλος δικαιούνταν να επιβάλει προκειμένου να αντισταθμίσει τον χαμηλότερο ονομαστικό φορολογικό συντελεστή βάσει του οποίου φορολογήθηκαν τα κέρδη που διανεμήθηκαν ως μερίσματα αλλοδαπής προελεύσεως σε σχέση με τον ονομαστικό φορολογικό συντελεστή που ίσχυε για τα κέρδη της ημεδαπής μητρικής εταιρίας.

4) Το δικαίωμα της Ένωσης έχει την έννοια ότι η εγκατεστημένη σε ορισμένο κράτος μέλος εταιρία, της οποίας το ποσοστό συμμετοχής σε εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα της παρέχει αναμφισβητήτως τη δυνατότητα να επηρεάζει τις αποφάσεις της εν λόγω δεύτερης εταιρίας και να καθορίζει τις δραστηριότητές της, μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 63 ΣΛΕΕ προκειμένου να αμφισβητήσει τη συμβατότητα προς τη διάταξη αυτή ρυθμίσεως του εν λόγω κράτους μέλους σχετικά με τη φορολογική μεταχείριση μερισμάτων προερχομένων από την ανωτέρω τρίτη χώρα, η οποία δεν εφαρμόζεται μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η μητρική εταιρία ασκεί ουσιώδη επιρροή στη διανεμούσα τα μερίσματα εταιρία.

5) Η απάντηση που δόθηκε από το Δικαστήριο στο τρίτο ερώτημα, το οποίο υποβλήθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση *Test Claimants in the FII Group Litigation*, δεν ισχύει όταν οι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη θυγατρικές, προς όφελος των οποίων δεν

μπόρεσε να γίνει καμία μεταφορά του προκαταβλητέου φόρου εταιριών, δεν φορολογούνται στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η μητρική εταιρία.

(¹) ΕΕ C 103 της 2.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Yoshikazu Iida κατά Stadt Ulm

(Υπόθεση C-40/11) (¹)

(Άρθρα 20 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 51 — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Υπήκοοι τρίτης χώρας — Δικαίωμα διαμονής σε κράτος μέλος — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Υπήκοοι τρίτης χώρας μέλη της οικογενείας πολιτών της Ένωσης — Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος δεν συνοδεύει ούτε πηγαίνει να συναντήσει πολίτη της Ένωσης στο κράτος μέλος υποδοχής και ο οποίος διαμένει στο κράτος μέλος καταγωγής του πολίτη — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας στο κράτος μέλος καταγωγής πολίτη ο οποίος διαμένει εντός άλλου κράτους μέλους — Ιθαγένεια της Ένωσης — Θεμελιώδη δικαιώματα)

(2013/C 9/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Yoshikazu Iida

κατά

Stadt Ulm

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Ερμηνεία, υπό το πρίσμα των άρθρων 7 και 24 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Πρόσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, του άρθρου 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθώς και των άρθρων 2, παράγραφος 2, στοιχείο δ', 3, παράγραφος 1, 7, παράγραφος 2, και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158, σ.77) — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφοι 1 και 3, ΣΕΕ, καθώς και των άρθρων 24, παράγραφος 3, 45, παράγραφος 1, και 51, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ανήλικο τέκνο, υπήκοος κράτους μέλους, το οποίο έχει μεταφέρει την κύρια κατοικία του με τη μητέρα του σε άλλο κράτος μέλος — Δικαίωμα διαμονής στο κράτος καταγωγής του τέκνου του έχοντος την ιθαγένεια τρίτης χώρας και ασκούντος τη γονική μέριμνα πατρός — Πεδίο εφαρμογής του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια της «εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης»

Διατακτικό

Εφόσον δεν πρόκειται για κατάσταση διεπόμενη από την οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, που τροποποίησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1612/68 και κατάργησε τις οδηγίες 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, και αν επίσης δεν υφίσταται άλλο συνδυαστικό στοιχείο με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που αφορούν την ιθαγένεια, υπήκοος τρίτης χώρας δεν μπορεί να αξιώνει να του αναγνωρισθεί παρεπόμενο δικαίωμα διαμονής απορρέον από σχέση με πολίτη της Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG κατά Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Υπόθεση C-56/11) (¹)

[Κοινοτική προστασία των φυτικών ποικιλιών — Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 — Μεταποίηση — Υποχρέωση του μεταποιητή να παρέχει πληροφορίες στον δικαιούχο κοινοτικής προστασίας — Υποχρεώσεις όσον αφορά τη χρονική στιγμή και το περιεχόμενο της αιτήσεως παροχής πληροφοριών]

(2013/C 9/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG

κατά

Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Oberlandesgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 14, παράγραφος 3, περίπτωση 6, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 227, σ. 1), και του άρθρου 9, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1768/95 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση εκτελεστικών κανόνων σχετικά με την γεωργική εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, σχετικά με τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 173, σ. 14) — Υποχρέωση πληροφόρησης του μεταποιητή έναντι του κατόχου δικαιώματος επί φυτικών ποικιλιών — Προϋποθέσεις σε σχέση με τον χρόνο και το περιεχόμενο απαιτήσεως πληροφόρησης δυνάμενης να θεμελιώσει υποχρέωση πληροφόρησης

Διατακτικό

1) Το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1768/95 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση εκτε-

λεστικών κανόνων σχετικά με την γεωργική εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2605/98 της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1998, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση παροχής πληροφοριών την οποία υπέχει ο μεταποιητής όσον αφορά προστατευόμενες ποικιλίες ενεργοποιείται όταν η αίτηση παροχής πληροφοριών που αφορούν μια δεδομένη περίοδο εμπορίας υποβάλλεται πριν από τη λήξη της εν λόγω περιόδου. Εντούτοις, υφίσταται ενδεχομένως τέτοια υποχρέωση όσον αφορά πληροφορίες αφορώσες κατ' ανώτατο όριο τις τρεις περιόδους εμπορίας προ της τρέχουσας, υπό την προϋπόθεση ότι ο κάτοχος δικαιώματος επί φυτικών ποικιλιών είχε υποβάλει μια πρώτη αίτηση όσον αφορά τις ίδιες ποικιλίες στον ίδιο μεταποιητή κατά τη διάρκεια της πρώτης των σχετικών προηγούμενων ετών εμπορίας με την αίτηση παροχής πληροφοριών.

2) Οι διατάξεις των άρθρων 14, παράγραφος 3, έκτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών, και 9 του κανονισμού 1768/95, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2605/98, έχουν την έννοια ότι η αίτηση παροχής πληροφοριών που υποβάλλει ο κάτοχος δικαιώματος επί φυτικών ποικιλιών σε μεταποιητή δεν πρέπει να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία που να στηρίζουν τις ενδείξεις τις οποίες επικαλείται. Επιπλέον, το γεγονός ότι ένας καλλιεργητής προβαίνει σε φύτευση βάσει συμβάσεως μιας προστατευόμενης ποικιλίας δεν μπορεί να συνιστά, αυτό και μόνο, ένδειξη ότι ένας μεταποιητής έχει διενεργήσει ή προβλέπει να διενεργήσει εργασίες μεταποιήσεως επί του προϊόντος της συγκομιδής που ελήφθη με φύτευση πολλαπλασιαστικού υλικού της ως άνω προστατευόμενης ποικιλίας με σκοπό τη μεταφύτευσή του. Εντούτοις, σε συνάρτηση με τις λοιπές περιστάσεις της οικείας υποθέσεως, από ένα τέτοιο γεγονός μπορεί να συναγεται ότι υφίσταται τέτοια ένδειξη, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει στη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί.

(¹) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Pfeifer & Langen KG κατά Hauptzollamt Aachen

(Υπόθεση C-131/11) (¹)

[Γεωργία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1443/82 — Άρθρο 3, παράγραφος 4 — Εφαρμογή του καθεστώτος ποσοτώσεων στον τομέα της ζάχαρης — Πλεονασματική ποσότητα ζάχαρης που εντοπίζουν οι αρχές κράτους μέλους κατόπιν ελέγχου που διενεργούν εκ των υστέρων στις εγκαταστάσεις του παραγωγού — Συνεκτίμηση του πλεονάσματος αυτού κατά τον προσδιορισμό της οριστικής παραγωγής για την περίοδο εμπορίας κατά τη διάρκεια της οποίας διαπιστώνεται η διαφορά]

(2013/C 9/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pfeifer & Langen KG

κατά

Hauptzollamt Aachen

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1443/82 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1982, περί θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ποσοτώσεων στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 158, σ. 17) — Πλεονασματικές ποσότητες ισογλυκόζης που διαπιστώνονται στο πλαίσιο εκ των υστέρων ελέγχου από τις αρχές ενός κράτους μέλους — Το πλεόνασμα αυτό λαμβάνεται ενδεχομένως υπόψη κατά τον προσδιορισμό της οριστικής παραγωγής της περιόδου εμπορίας κατά τη διάρκεια της οποίας διαπιστώθηκε το πλεόνασμα

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 1443/82 (ΕΟΚ) της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1982, περί θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ποσοτώσεων στον τομέα της ζάχαρης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 392/94 της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 1994, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία εντοπίζεται πλεονασματική ποσότητα ζάχαρης από τις εθνικές αρχές στο πλαίσιο ελέγχου διενεργούμενου εκ των υστέρων στις εγκαταστάσεις του παραγωγού, εφόσον η επίμαχη ποσότητα συνιστά ζάχαρη Γ.

(¹) ΕΕ C 179 της 18.6.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky κατά Profitube spol. sro

(Υπόθεση C-165/11) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Δυνατότητα εφαρμογής — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Εμπορεύματα προερχόμενα από τρίτη χώρα που έχουν τεθεί υπό το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης στο έδαφος κράτους μέλους — Μεταποίηση των εμπορευμάτων υπό το καθεστώς της τελειοποίησης για επανεξαγωγή με τη μορφή του συστήματος της αναστολής — Πώληση των εμπορευμάτων και εκ νέου υπαγωγή τους στο καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης — Παραμονή στην ίδια αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης κατά τη διάρκεια όλων των πράξεων αυτών — Παράδοση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας εντός της εθνικής επικράτειας — Γενεσιουργός αιτία του ΦΠΑ)

(2013/C 9/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

κατά

Profitube spol. sro

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 3, 37, παράγραφος 2, 79, 84, 98, 114 και 166 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), των άρθρων 2, 3, 5, παράγραφος 1, 7, 10, 16 και 33α της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), και του άρθρου 1, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1) — Αγαθά που τίθενται, μετά την εισαγωγή τους από τρίτη χώρα, σε δημόσια αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης κράτους μέλους, στη συνέχεια υφίστανται μεταποίηση, εντός της αποθήκης αυτής, υπό το καθεστώς της τελειοποίησης για επανεξαγωγή στο πλαίσιο του συστήματος αναστολής και τελικά πωλούνται, εντός της ίδιας αυτής αποθήκης και χωρίς να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, από αυτόν που πραγματοποίησε τη μεταποίηση σε άλλη εταιρία του ίδιου κράτους μέλους και τίθενται εκ νέου υπό το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης — Εφαρμογή του καθεστώτος του ΦΠΑ — Έννοια της παράδοσης των αγαθών εξ επαχθούς αιτίας εντός της εθνικής επικράτειας — Έννοια της κατάχρησης δικαιώματος — Ρόλοι χάλυβα που μεταποιούνται σε μορφή χάλυβες

Διατακτικό

Όταν ορισμένα εμπορεύματα προέλευσης τρίτης χώρας τίθενται υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης σε ένα κράτος μέλος, στη συνέχεια μεταποιούνται υπό το καθεστώς της τελειοποίησης για επανεξαγωγή στο πλαίσιο του συστήματος αναστολής και κατόπιν πωλούνται και τίθενται και πάλι υπό το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης, παραμένοντας κατά τη διάρκεια όλων αυτών των πράξεων στην ίδια αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης, η οποία βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού, η πώληση των εμπορευμάτων αυτών υπόκειται σε φόρο προστιθέμενης αξίας βάσει του άρθρου 2, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/66/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, εκτός αν το εν λόγω κράτος μέλος έχει κάνει χρήση της ευχέρειας που του παρέχει το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής να απαλλάσσει τις εν λόγω πωλήσεις από τον φόρο, πράγμα που οφείλει να εξακριβώσει το εθνικό δικαστήριο.

(¹) ΕΕ C 194 της 2.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του Bundesfinanzhof (Γερμανία)] — Finanzamt Steglitz κατά Ines Zimmermann

(Υπόθεση C-174/11) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Α, παράγραφοι 1, στοιχείο ζ', και 2 — Υπηρεσίες συνδεδεμένες στενά με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση οι οποίες παρέχονται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή από άλλους οργανισμούς οι οποίοι αναγνωρίζονται ως κοινωνικού χαρακτήρα — Αναγνώριση — Προϋποθέσεις μη εφαρμοζόμενες επί οργανισμών που δεν είναι δημοσίου δικαίου — Εξουσία εκτιμήσεως των κρατών μελών — Όρια — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας)

(2013/C 9/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Steglitz

κατά

Ines Zimmermann

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', και παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) — Απαλλαγή των υπηρεσιών που συνδέονται με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση και παρέχονται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή άλλους οργανισμούς οι οποίοι αναγνωρίζονται ως κοινωνικού χαρακτήρα — Εθνική ρύθμιση που εξαρτά την απαλλαγή των παροχών κατ' οίκον περιθάλψεως από ορισμένες προϋποθέσεις, οι οποίες ωστόσο δεν εφαρμόζονται οσάκις οι εν λόγω υπηρεσίες παρέχονται από ενώσεις αναγνωρισμένες από το κράτος ή από μέλη των ενώσεων αυτών

Διατακτικό

Αντιβαίνει προς το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, η εξάρτηση της απαλλαγής από τον ΦΠΑ των υπηρεσιών κατ' οίκον περιθάλψεως που προσφέρονται από ιδιώτη επιχειρηματία από προϋπόθεση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία οι σχετικές με την περίθαλψη αυτή δαπάνες πρέπει να έχουν αναληφθεί εξ ολοκλήρου ή κατά το μεγαλύτερο μέρος κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, τουλάχιστον στα δύο τρίτα των περιπτώσεων, από τους εκ του νόμου προβλεπόμενους φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως ή πρόνοιας, στην περίπτωση που η προϋπό-

θεση αυτή δεν δύναται να διασφαλίσει την ίση μεταχείριση στο πλαίσιο της αναγνωρίσεως, για την εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως, του κοινωνικού χαρακτήρα οργανισμών που δεν είναι δημοσίου δικαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 30.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (πρώην Fővárosi Bíróság) (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bericap Záródástechnikai bt κατά Plastinnova 2000 kft

(Υπόθεση C-180/11) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2004/48/ΕΚ — Διατάξεις διέπουσες την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο διαφοράς ενώπιον εθνικού δικαστηρίου επιληφθέντος αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας του παρέχοντος την προστασία υποδείγματος χρησιμότητας — Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου — Σύμβαση των Παρισίων — Συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου)

(2013/C 9/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék (πρώην Fővárosi Bíróság)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bericap Záródástechnikai bt

κατά

Plastinnova 2000 kft

παρασταμένου του: Magyar Szabadalmi Hivatal

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Fővárosi Bíróság — Ερμηνεία της συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Γ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, της Συμβάσεως για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου 1883, και της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45) — Διατάξεις διέπουσες την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο διαφοράς ενώπιον εθνικού δικαστηρίου επιληφθέντος αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας του παρέχοντος την προστασία υποδείγματος χρησιμότητας — Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου

Διατακτικό

Στο μέτρο που οι διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την [προστασία] των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, ερμηνευόμενες υπό το πρίσμα του άρθρου 2, παράγραφος 1, της Συμβάσεως για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου 1883, αναθεωρήθηκε εσχάτως στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου 1967 και τροποποιήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1979, και του άρθρου 41,

παράγραφοι 1 και 2, της Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΓ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) που υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 και εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθόσον αφορά τα θέματα που εμπíπτουν στις αρμοδιότητές της, δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση διαδικασίας κηρύξεως της ακυρότητας, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις αυτές αποκλείουν το ενδεχόμενο, σε περίπτωση σχετικής δίκης, το δικαστήριο:

- να μη δεσμεύεται από τα αιτήματα και τις λοιπές δηλώσεις των διαδίκων, αλλά να δύναται να διατάξει αυτεπαγγέλτως την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων που κρίνει απαραίτητα,
- να μη δεσμεύεται από διοικητική απόφαση εκδοθείσα επί αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας ούτε από τα πραγματικά περιστατικά που διαπιστώθηκαν με την απόφαση αυτή, και
- να μην μπορεί να εξετάσει εκ νέου αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομισθεί στο πλαίσιο προγενέστερης αιτήσεως για την κήρυξη της ακυρότητας.

(¹) ΕΕ C 232 της 6.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank van koophandel te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ευρωπαϊκή Ένωση κατά Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

(Υπόθεση C-199/11) (¹)

(Εκπροσώπηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώπιον εθνικών δικαστηρίων — Άρθρα 282 ΕΚ και 335 ΣΛΕΕ — Αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη η Ένωση εξαιτίας συμπράξεως — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη — Δικαίωμα προσφυγής σε δικαστήριο — Ισότητα των όπλων — Άρθρο 16 του κανονισμού 1/2003)

(2013/C 9/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van koophandel te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ευρωπαϊκή Ένωση

κατά

Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank van koophandel Brussel — Ερμηνεία του άρθρου 282 ΕΚ (νυν άρθρου 335 ΣΛΕΕ) — Εκπροσώπηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων — Αγωγή αποζημιώσεως — Εφαρμοστέοι κανόνες για την άσκηση τέτοιας αγωγής από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διατακτικό

- 1) Κατά το δίκαιο της Ένωσης, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή νομιμοποιείται να εκπροσωπήσει την Ένωση ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, στο πλαίσιο αστικής αγωγής αποζημιώσεως για ζημία που υπέστη η Ένωση εξαιτίας συμπράξεως ή πρακτικής αντίθετης στα άρθρα 81 ΕΚ και 101 ΣΛΕΕ, η οποία έχει ενδεχομένως επηρεάσει δημόσιες συμβάσεις συναφθείσες από διάφορα θεσμικά και άλλα όργανα της Ένωσης, χωρίς να απαιτείται προς τούτο να έχει λάβει η Επιτροπή εντολή εκπροσώπησης από τα όργανα αυτά.
- 2) Το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν απαγορεύει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ασκεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η Ένωσης εξαιτίας συμπράξεως ή πρακτικής η οποία χαρακτηρίστηκε ως αντίθετη στο άρθρο 81 ΕΚ ή στο άρθρο 101 ΣΛΕΕ με απόφαση του εν λόγω θεσμικού οργάνου.

(¹) ΕΕ C 219 της 23.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Arbeitsgericht Passau (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11) κατά Kaiser GmbH

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-229/11 και C-230/11) (¹)

[Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Εκ περιτροπής εργασία («Kurzarbeit») — Μείωση του αριθμού των ημερών στις οποίες αντιστοιχεί το δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, κατ' αναλογία προς τη μείωση του χρόνου απασχόλησης υπό καθεστώς εκ περιτροπής εργασίας — Χρηματική αποζημίωση]

(2013/C 9/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Passau

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)

κατά

Kaiser GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Arbeitsgericht Passau — Ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (ΕΕ C 83, σ. 389) και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Μείωση του συνήθους ωραρίου εργασίας στην επιχείρηση λόγω επιβολής συστήματος εκ περιτροπής εργασίας («Kurzarbeit») — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει μείωση των ημερών της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών ανάλογη προς τη μείωση των ημερών εργασίας του εκ περιτροπής εργαζομένου

Διατακτικό

Το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις ή πρακτικές, όπως ένα πρόγραμμα κοινωνικών μέτρων που έχει καταρτιστεί από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση και το συμβούλιο των εργαζομένων σε αυτή, βάσει των οποίων οι ημέρες που δικαιούται ο εκ περιτροπής εργαζόμενος ως ετήσια άδεια μετ' αποδοχών υπολογίζονται σύμφωνα με τον κανόνα *pro rata temporis*.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-244/11) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Σύστημα που εξαρτά από προηγούμενη έγκριση την απόκτηση δικαιωμάτων ψήφου που αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % του μετοχικού κεφαλαίου ορισμένων «ανωνύμων εταιριών εθνικής στρατηγικής σημασίας» — Ρύθμιση προβλεπόμενη τον εκ των υστέρων έλεγχο ορισμένων αποφάσεων των εταιριών αυτών)

(2013/C 9/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Montaguti και Γ. Ζαββός)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Κ. Μπόσκοβιτς)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά από προηγούμενη έγκριση την απόκτηση δικαιωμάτων ψήφου που αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου στις εταιρίες εθνικής στρατηγικής σημασίας — Παράβαση των άρθρων 49 και 63 ΣΛΕΕ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, καθορίζοντας τις απαιτήσεις του άρθρου 11, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 2, καθώς και εκείνες του άρθρου 11, παράγραφος 3, του νόμου 3631/2008 περί συστάσεως Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 219 της 23.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του Asylgerichtshof (Αυστρία)] — Κ κατά Bundesasylamt

(Υπόθεση C-245/11) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου που υπέβαλε υπήκοος τρίτης χώρας σε ένα από τα κράτη μέλη — Ανθρωπιστική ρήτρα — Άρθρο 15 του κανονισμού αυτού — Πρόσωπο στο οποίο έχει χορηγηθεί άσυλο σε ορισμένο κράτος μέλος και το οποίο, λόγω σοβαρής ασθένειας, εξαρτάται από τη συνδρομή του αιτούντος ασύλου — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού — Υποχρέωση του κράτους μέλους, το οποίο δεν είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων των κεφαλαίων III του εν λόγω κανονισμού, να εξετάσει την αίτηση ασύλου που υπέβαλε ο συγκεκριμένος αιτών άσυλο — Προϋποθέσεις]

(2013/C 9/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Asylgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κ

κατά

Bundesasylamt

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Asylgerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 2, και 15 του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1) — Υποχρέωση του κράτους μέλους να εξετάσει, για ανθρωπιστικούς λόγους, την αίτηση ασύλου που του έχει υποβληθεί, ακόμα και αν δεν είναι υπεύθυνο, με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται με τον κανονισμό (ΕΚ) 343/2003, για την εξέταση αυτή — Στενός δεσμός μεταξύ του αιτούντος τη χορήγηση ασύλου και ενός πολύ εύαλωτου ατόμου στο οποίο έχει ήδη χορηγηθεί άσυλο στο εν λόγω κράτος μέλος

Διατακτικό

Υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος το οποίο δεν είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του κανονισμού αυτού καθίσταται υπεύθυνο. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος που καθίσταται υπεύθυνο υπό την έννοια του εν λόγω κανονισμού οφείλει να αναλάβει τις υποχρεώσεις που συνδέονται με την ως άνω ευθύνη. Ενημερώνει σχετικά το καταρχήν υπεύθυνο κράτος μέλος. Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 15, παράγραφος 2, ισχύει επίσης οσάκις το κράτος μέλος που ήταν υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του κανονισμού δεν έχει υποβάλει σχετικό αίτημα κατά την παράγραφο 1, δεύτερη περίοδος, του ίδιου άρθρου.

(¹) EE C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Hamburgisches Obergerverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Atila Gülbahce κατά Freie und Hansestadt Hamburg

(Υπόθεση C-268/11) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση — Δικαιώματα Τούρκων εργαζομένων ενταγμένων στη νόμιμη αγορά εργασίας — Αναδρομική ανάκληση άδειας διαμονής)

(2013/C 9/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hamburgisches Obergerverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Atila Gülbahce

κατά

Freie und Hansestadt Hamburg

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Hamburgisches Obergerverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Χορήγηση σε Τούρκο εργαζόμενο, του οποίου η σύζυγος είναι υπήκοος του κράτους μέλους υποδοχής, άδειας διαμονής ορισμένου χρόνου και άδειας εργασίας αορίστου χρόνου — Ανάκληση, με αναδρομική ισχύ και εξαιτίας του μη γνωστοποιηθέντος στις αρμόδιες αρχές χωρισμού από τη σύζυγό του, των αποφάσεων περί παρατάσεως της διάρκειας της άδειας διαμονής — Προϋποθέσεις για τη θεμελίωση δικαιώματος διαμονής βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, λαμβανομένης υπόψη της άδειας εργασίας αορίστου χρόνου

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως που προβλέφθηκε με τη συμφωνία περί δημιουργίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από την Τουρκική Δημοκρατία, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, έχει την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα των αρμοδίων εθνικών αρχών να ανακαλέσουν την άδεια διαμονής Τούρκου εργαζομένου αναδρομικά από την ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε να συντρέχει ο λόγος από τον οποίο το εθνικό δικαιο εξαρτούσε τη χορήγηση της άδειας του, όταν ο εν λόγω εργαζόμενος δεν επέδειξε απαιτητή συμπεριφορά και η ανάκληση έλαβε χώρα μετά τη λήξη της προβλεπόμενης από το εν λόγω άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, περιόδου ενός έτους νόμιμης απασχολήσεως.

(¹) EE C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) κ.λπ. κατά Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών

(Υπόθεση C-271/11) (¹)

(Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός 2042/2003 — Τεχνικοί κανόνες και διοικητικές διαδικασίες στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας — Διαρκής αξιοπλοΐα του αεροσκάφους — Έγκριση των μελών του προσωπικού που είναι επιφορτισμένα με τα καθήκοντα επιδεωρήσεως — Απαιτούμενα προσόντα)

(2013/C 9/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ), Σύλλογος Ελλήνων Διπλωματούχων Αεροναυπηγών Μηχανικών (ΣΕΑ), Αλέξανδρος Τσιάπας, Αντώνιος Οικονομόπουλος, Απόστολος Μπατατζέας, Βασίλειος Κουλούκης, Γεώργιος Οικονομόπουλος, Ηλίας Ηλιάδης, Ιωάννης Τερτίγκας, Πανελλήνιος Σύλλογος Αερολιμενικών Υπηρεσιών Πολιτικής Αεροπορίας, Ελένη Θεοδωρίδου, Ιωάννης Καρνεσιώτης, Αλεξάνδρα Ευθυμίου, Ελένη Σαατσάκη

κατά

Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Συμβούλιο της Επικρατείας — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003 της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2003, για τη διαρκή αξιοπλοία του αεροσκάφους και των αεροναυτικών προϊόντων, εξαρτημάτων και εξοπλισμού και για την έγκριση των φορέων και του προσωπικού που είναι αρμόδιοι για τα εν λόγω καθήκοντα (ΕΕ L 315, σ. 1) — Συμφωνία εθνικής ρυθμίσεως που κατανέμει το έργο της επιθεωρήσεως αεροσκαφών μεταξύ τεσσάρων διαφορετικών κατηγοριών επιθεωρητών (επιθεωρητές πτητικής ικανότητας, επιθεωρητές πτητικής λειτουργίας, επιθεωρητές ασφάλειας θαλάμου επιβατών, επιθεωρητές πτυχίων και αδειών)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2 και η διάταξη Μ.Β.902 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003 της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2003, για τη διαρκή αξιοπλοία του αεροσκάφους και των αεροναυτικών προϊόντων, εξαρτημάτων και εξοπλισμού και για την έγκριση των φορέων και του προσωπικού που είναι αρμόδιοι για τα εν λόγω καθήκοντα, έχουν την έννοια ότι τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια, κατά τη θέσπιση συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή του ως άνω κανονισμού, να κατανείμουν, εντός της προβλεπόμενης από τη διάταξη Μ.Β.902 αρμόδιας αρχής, το έργο της επιθεωρήσεως της αξιοπλοίας των αεροσκαφών μεταξύ πλειόνων εξειδικευμένων κατηγοριών επιθεωρητών.
- 2) Η διάταξη Μ.Β.902, στοιχείο β', σημείο 1, του παραρτήματος I του κανονισμού 2042/2003 έχει την έννοια ότι οποιοσδήποτε είναι επιφορτισμένος με την επιθεώρηση, από οποιαδήποτε άποψη, της αξιοπλοίας των αεροσκαφών πρέπει να έχει πενταετή πείρα που να καλύπτει όλα τα αντικείμενα που αποβλέπουν στη διασφάλιση της διαρκούς αξιοπλοίας αεροσκάφους και μόνο τα αντικείμενα αυτά.
- 3) Η διάταξη Μ.Β.902, στοιχείο β', σημείο 1, του παραρτήματος I του κανονισμού 2042/2003 έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν τις συνθήκες υπό τις οποίες έχει αποκτηθεί η τουλάχιστον πενταετής πείρα στη διαρκή αξιοπλοία την οποία πρέπει να διαθέτει το προσωπικό που είναι επιφορτισμένο με την επιθεώρηση της αξιοπλοίας των αεροσκαφών. Ειδικότερα, μπορούν να επιλέξουν να λάβουν υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε στο πλαίσιο απασχολήσεως σε συνεργείο συντηρήσεως αεροσκαφών, την πείρα που αποκτήθηκε στο πλαίσιο πρακτικής ασκήσεως πραγματοποιηθείσας σε επαγγελματικό περιβάλλον κατά τη διάρκεια σπουδών αεροπορικού αντικειμένου ή ακόμη και την πείρα που προήλθε από την προηγούμενη άσκηση καθήκοντων επιθεωρητή της αξιοπλοίας.
- 4) Η διάταξη Μ.Β.902, στοιχείο β', του παραρτήματος I του κανονισμού 2042/2003 έχει την έννοια ότι δεν εισάγει διάκριση μεταξύ των κατόχων άδειας συντηρήσεως αεροσκαφών, κατά την έννοια του παραρτήματος III του εν λόγω κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Μέρος-66», και των πτυχιούχων ανωτάτης εκπαίδευσως.
- 5) Η διάταξη Μ.Β.902, στοιχείο β', του παραρτήματος I του κανονισμού 2042/2003 έχει την έννοια ότι καθήκοντα επιθεωρητή της αξιοπλοίας των αεροσκαφών μπορούν να ασκήσουν μόνο τα πρόσωπα που έχουν προηγουμένως παρακολουθήσει όλους τους απαιτούμενους από την εν λόγω διάταξη κύκλους εκπαίδευσως και καταρτίσεως και έχουν υποβληθεί σε αξιολόγηση των γνώσεων και ικανοτήτων τους μετά την ολοκλήρωση των εκπαιδευτικών αυτών προγραμμάτων.

6) Η διάταξη Μ.Β.902, στοιχείο β', σημείο 4, του παραρτήματος I του κανονισμού 2042/2003 έχει την έννοια ότι καθήκοντα επιθεωρητή της αξιοπλοίας των αεροσκαφών μπορούν να ασκήσουν μόνο τα πρόσωπα που κατείχαν προηγουμένως θέση στην ιεραρχία με ανάλογες αρμοδιότητες, οι οποίες μαρτυρούν τόσο την ικανότητά τους να πραγματοποιούν τους αναγκαίους τεχνικούς ελέγχους όσο και την ικανότητά τους να εκτιμούν αν τα αποτελέσματα των ελέγχων αυτών επιτρέπουν ή όχι την έκδοση εγγράφων που πιστοποιούν την αξιοπλοία του επιθεωρούμενου αεροσκάφους.

7) Ο κανονισμός 2042/2003 έχει την έννοια ότι οι αρχές των κρατών μελών δεν έχουν την υποχρέωση να προβλέψουν ότι τα πρόσωπα που ασκούσαν καθήκοντα επιθεωρήσεως της αξιοπλοίας των αεροσκαφών κατά την έναρξη ισχύος του ως άνω κανονισμού θα συνεχίσουν να ασκούν τα καθήκοντα αυτά αυτομάτως και χωρίς τήρηση διαδικασίας επιλογής.

(¹) ΕΕ C 232 της 6.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά Gemeente Vlaardingen

(Υπόθεση C-299/11) (¹)

(Φορολογία — ΦΠΑ — Φορολογητέες πράξεις — Χρησιμοποίηση, για τις ανάγκες της επιχειρήσεως, αγαθών που αποκτώνται «στο πλαίσιο της επιχειρήσεως» — Εξομίωση προς παράδοση εξ επαχθούς αιτίας — Εκτάσεις γης που ανήκουν στον υποκείμενο στον φόρο και υφίστανται μετατροπή από τρίτον)

(2013/C 9/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

Gemeente Vlaardingen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφοι 5 και 7, στοιχείο α', και 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Φορολογητέες πράξεις — Χρησιμοποίηση αγαθού για τις ανάγκες της επιχειρήσεως — Χρησιμοποίηση, για απαλλασσόμενες ανάγκες της επιχειρήσεως, γηπέδου που της ανήκει και που είχε υποστεί μετατροπή για λογαριασμό της από τρίτον έναντι αμοιβής

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 7, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι η χρησιμοποίηση από υποκείμενο στον φόρο, για τις ανάγκες μιας οικονομικής δραστηριότητας απαλλασσόμενης από τον ΦΠΑ, εκτάσεων γης των οποίων αυτός έχει την κυριότητα και τα οποία μετατρέπεται αναθέτοντας τις σχετικές εργασίες σε τρίτον μπορεί να βαρύνεται με ΦΠΑ έχοντα ως βάση επιβολής το άθροισμα της αξίας γης και των εξόδων μετατροπής των εκτάσεων αυτών, υπό την προϋπόθεση όμως ότι ο ως άνω υποκείμενος στον φόρο δεν έχει ακόμη καταβάλει ΦΠΑ επί της ως άνω αξίας και επί των εν λόγω εξόδων και ότι οι εκτάσεις αυτές δεν εμπίπτουν στη φοροαπαλλαγή την οποία προβλέπει το άρθρο 13, Β, στοιχείο η', της οδηγίας αυτής.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) προδικαστικής αποφάσεως] — KGH Belgium NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-351/11) (¹)

(Τελωνειακή οφειλή — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Καταλογισμός των δασμών — Πρακτικοί τρόποι)

(2013/C 9/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

KGH Belgium NV

κατά

Belgische Staat

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Ερμηνεία του άρθρου 217, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Καταλογισμός των δασμών — Πρακτικοί τρόποι

Διατακτικό

Το άρθρο 217, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 82/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, έχει την έννοια ότι, καθόσον το

άρθρο αυτό δεν προβλέπει πρακτικούς τρόπους καταλογισμού υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, επαφίεται στα κράτη μέλη να καθορίσουν τους πρακτικούς τρόπους καταλογισμού των ποσών των δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή, χωρίς να υποχρεούνται να καθορίσουν στην εθνική τους νομοθεσία τους τρόπους με τους οποίους πραγματοποιείται ο καταλογισμός αυτός, ο οποίος πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπον ώστε οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές να εγγράφουν το ακριβές ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από μια τελωνειακή οφειλή στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση τέτοιων βιβλίων, προκειμένου να καθίσταται δυνατό, ιδίως, να αποδειχθεί ο καταλογισμός των εν λόγω ποσών κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο και έναντι του οφειλέτη.

(¹) ΕΕ C 282 της 24.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Nadiany Bamba, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-417/11 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ) — Δήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων εις βάρος ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Δέσμευση κεφαλαίων — Άρθρο 296 ΣΛΕΕ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιοκτησίας]

(2013/C 9/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρreseίον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και B. Driessen καθώς και E. Dumitriu-Segnana)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Nadiany Bamba (εκπρόσωποι: αρχικώς από P. Haïk, στη συνέχεια από P. Maisonneuve, δικηγόροι), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Cujó και M. Κωσταντινίδη)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του αναρreseίοντος: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. De Bergues και E. Ranaivoson)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο πενταμελές τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2011, T-86/11, Bamba κατά Συμβουλίου, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, αφενός, την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 36), και, αφετέρου, τον κανονισμό (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 1), κατά το μέρος που αφορούν τη Nadiany Bamba — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη περι το δίκαιο

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Ιουνίου 2011, T-86/11, *Bamba* κατά Συμβουλίου.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή της N. *Bamba*.
- 3) Υποχρεώνει τη N. *Bamba* να φέρει, πλην των δικών της δικαστικών εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής δίκης καθώς και πρωτοδίκως.
- 4) Η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 311 της 22.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Lagura Vermögensverwaltung GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Υπόθεση C-438/11) (¹)

(Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αδυναμία ελέγχου της ακρίβειας ενός πιστοποιητικού καταγωγής — Έννοια του «πιστοποιητικού που εκδόθηκε βάσει ανακριβούς εκθέσεως των πραγματικών στοιχείων εκ μέρους του εξαγωγέα» — Βάρος αποδείξεως — Σύστημα γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων)

(2013/C 9/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lagura Vermögensverwaltung GmbH

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Hamburg — Ερμηνεία του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE L 302, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000 (EE L 311, σ. 17) — Εξαγωγή εμπορευμάτων από τρίτο κράτος προς την Ευρωπαϊκή Ένωση — Εκ των υστέρων έλεγχος της καταγωγής — Αδυναμία ελέγχου αναδρομικώς της ακρίβειας του περιεχομένου ενός πιστοποιητικού καταγωγής εκδοθέντος από τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω τρίτου κράτους — Προστασία της ενδεχόμενης δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του εισαγωγέα

Διατακτικό

Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν οι αρμόδιες αρχές του τρίτου κράτους τελούν σε αδυναμία να εξακριβώσουν, στο πλαίσιο ενός εκ των υστέρων ελέγχου, λόγω του ότι ο εξαγωγέας έχει παύσει την παραγωγή του, αν το εκδοθέν από αυτές πιστοποιητικό καταγωγής «τύπου Α» στηρίζεται σε ορθή έκθεση των πραγματικών στοιχείων εκ μέρους του εξαγωγέα, ο οφειλέτης δασμών φέρει το βάρος αποδείξεως ότι το πιστοποιητικό αυτό εκδόθηκε βάσει ορθής εκθέσεως των πραγματικών στοιχείων εκ μέρους του εξαγωγέα.

(¹) EE C 347 της 26.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Landgericht Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Krones AG κατά Samskip GmbH

(Υπόθεση C-456/11) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρα 32 και 33 — Αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων — Έννοια της «αποφάσεως» — Αποτελέσματα μιας δικαστικής απόφασης επί της διεθνούς δικαιοδοσίας — Ρήτρα περί απονομής δικαιοδοσίας]

(2013/C 9/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Bremen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Krones AG

κατά

Samskip GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Landgericht Bremen — Ερμηνεία των άρθρων 31 και 32 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για την διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (EE 2001, L 12, σ. 1) — Αναγνώριση των αποφάσεων που εκδόθηκαν σε κράτος μέλος — Απόφαση αμιγώς δικονομικού χαρακτήρα («Prozessurteil») — Απόφαση αφορώσα την ερμηνεία ρήτρας περί απονομής δικαιοδοσίας με την οποία το εθνικό δικαστήριο, διαπιστώνοντας ότι διεθνή δικαιοδοσία έχουν τα δικαστήρια τρίτου κράτους, κρίνει ότι στερείται δικαιοδοσίας — Έκταση της αναγνώρισεως

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι καταλαμβάνει και απόφαση με την οποία το δικαστήριο κράτους μέλους αποφαινεται ότι στερείται αρμοδιότητας, θεμελιώνοντας την κρίση του σε ρήτρα περί απονομής δικαιοδοσίας, ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό μιας τέτοιας πράξεως βάσει του δικαίου άλλου κράτους μέλους.
- 2) Τα άρθρα 32 και 33 του κανονισμού 44/2001 έχουν την έννοια ότι το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ζητείται η αναγνώριση αποφάσεως με την οποία το δικαστήριο άλλου κράτους μέλους αποφάνθηκε ότι στερείται αρμοδιότητας, θεμελιώνοντας την κρίση του σε ρήτρα περί απονομής δικαιοδοσίας, δεσμεύεται από την αφορώσα την εγκυρότητα της εν λόγω ρήτρας διαπίστωση, η οποία απαντά στο σκεπτικό τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως περί απαραδέκτου του ασκηθέντος μέσου παροχής ένδικης προστασίας.

(¹) ΕΕ C 331 της 12.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Stockholms tingsrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ulf Kazimierz Radziejewski κατά Kronofogdemyndigheten i Stockholm

(Υπόθεση C-461/11) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Διαδικασία μερικής ή πλήρους διαγραφής χρεών — Οφειλέτης φυσικό πρόσωπο — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη διαγραφή χρεών από προϋπόθεση περί κατοικίας)

(2013/C 9/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Stockholms tingsrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ulf Kazimierz Radziejewski

κατά

Kronofogdemyndigheten i Stockholm

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Stockholms tingsrätt — Ερμηνεία του άρθρου 45 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Συμβατό προς το άρθρο 45 μιας εθνικής ρυθμίσεως εξαρτώσας την υποβολή σε διαδικασία διαγραφής χρεών των φυσικών προσώπων από προϋπόθεση περί κατοικίας στην εθνική επικράτεια — Οφειλέτης ο οποίος έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους Α και κατοικεί εντός κράτος μέλος Β και ο οποίος υπέβαλε

αίτηση διαγραφής των χρεών του εντός του κράτους μέλους Α, τόπο γενέσεως των χρεών του — Σχέσεις προς τον τόπο υποβολής της αιτήσεως

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία εξαρτά τη διαγραφή χρεών από προϋπόθεση περί κατοικίας εντός του οικείου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 340 της 19.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-469/11 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Απόρριψη προσφοράς υποβληθείσας στο πλαίσιο διαγωνισμού της Ένωσης — Προθεσμία παραγραφής — Έναρξη — Εφαρμογή της παρεκτάσεως λόγω αποστάσεως)

(2013/C 9/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωπος: Ν. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και M. Wilderspin)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2011, T-409/09, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε, εν μέρει ως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως στερούμενη νομικής βάσεως, η αγωγή αποζημιώσεως με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που διατείνεται ότι υπέστη η νυν ανααιρεσείουσα λόγω της αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε η ανααιρεσείουσα στο πλαίσιο διαγωνισμού — Προθεσμία ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος — Παρέκταση λόγω αποστάσεως

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 331 της 12.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Susanne Leichenich κατά Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

(Υπόθεση C-532/11) ⁽¹⁾

(Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Β, στοιχείο β' — Μισθώσεις ακινήτων — Πλωτό οίκημα το οποίο δεν διαθέτει σύστημα πρόωσης και είναι μόνιμως ακινητοποιημένο κατά μήκος της όχθης ποταμού — Εκμίσθωση του πλωτού οικήματος, περιλαμβανομένων τόσο της προβλήτας του όσο και της οικείας χερσαίας και υδάτινης επιφάνειας — Οίκημα το οποίο προορίζεται αποκλειστικώς για μόνιμη χρήση ως εστιατόριο-ντισκοτέκ — Ενιαία παροχή)

(2013/C 9/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Susanne Leichenich

κατά

Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Köln — Ερμηνεία του άρθρου 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έκταση της απαλλαγής από τον ΦΠΑ την οποία προβλέπει η ως άνω διάταξη σε σχέση με τις μισθώσεις ακινήτων — Εκμίσθωση υδάτινης επιφάνειας και σκάφους προοριζόμενου για εμπορική χρήση ως εστιατόριο ή ντισκοτέκ

Διατακτικό

1) Το άρθρο 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι ο όρος «μισθώσεις ακινήτων» καλύπτει την εκμίσθωση πλωτού οικήματος, μαζί με τη συνδεδεμένη με αυτό προβλήτα και τον περιβάλλοντα χώρο, όταν το οίκημα είναι ακινητοποιημένο με τη βοήθεια δυσχερώς αφαιρέσιμων μέσων στερέωσης τα οποία ο κρατούν δεμένο τόσο στην όχθη όσο και στην κοίτη ενός ποταμού, βρίσκεται σε οριοθετημένο και ταυτοποιήσιμο σημείο επί των ποτάμιων υδάτων και χρησιμοποιείται αποκλειστικώς, σύμφωνα με τους όρους του μισθωτηρίου, για τη μόνιμη λειτουργία εστιατορίου-ντισκοτέκ στην ίδια πάντοτε θέση. Η εκμίσθωση αυτή συνιστά μια ενιαία απαλλασσόμενη παροχή και δεν χωρεί διάκριση μεταξύ της μίσθωσης, αφενός, του πλωτού οικήματος και, αφετέρου, της προβλήτας.

2) Το ως άνω πλωτό οίκημα δεν αποτελεί όχημα κατά την έννοια του άρθρου 13, Β, στοιχείο β', σημείο 2, της έκτης οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts. (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA Kurcums Metal κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-558/11) ⁽¹⁾

(Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Υβριδικά συρματόσχοινα «Ταϊφυν» κατασκευασμένα στη Ρωσία, αποτελούμενα από πολυπροπυλένιο και νήμα από χάλυβα — Διχαλωτοί σύνδεσμοι, με στρογγυλεμένα άκρα που συνδέονται με σφήνα — Δασμοί αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ορισμένων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας)

(2013/C 9/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: SIA Kurcums Metal

Αναιρεσίβλητη: Valsts ieņēmumu dienests

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Augstākās tiesas Senāts — Ερμηνεία του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1) (ΕΕ L 256, σ. 1), και του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1601/2001 του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές ορισμένων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας (ΕΕ L 211, σ. 1) — Υβριδικά συρματόσχοινα «Ταϊφυν» κατασκευασμένα στη Ρωσία, αποτελούμενα από πολυπροπυλένιο και νήμα από χάλυβα — Κατάταξη στη διάκριση 5607 49 11 ή στη διάκριση 7312 10 98 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Διχαλωτοί σύνδεσμοι, με στρογγυλεμένα άκρα που συνδέονται με σφήνα — Κατάταξη στη διάκριση 7317 00 90 ή στη διάκριση 7326 90 98 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Droits antidumping définitifs

Διατακτικό

1) Η διάκριση 5607 49 11 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1549/2006 της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2006, έχει την έννοια ότι συρματόσχοινα όπως αυτά για τα οποία πρόκειται στην κύρια δίκη, αποτελούμενα τόσο από πολυπροπυλένιο όσο και από επιμευδαργυρωμένα χαλύβδινα νήματα, δεν υπάγονται, ως τέτοια, στην εν λόγω διάκριση.

- 2) Ο γενικός κανόνας 3, στοιχείο β', για την ερμηνεία της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1549/2006, έχει την έννοια ότι η δασμολογική κατάταξη των συρματόσχοινων όπως είναι αυτά της κύριας δίκης δεν πρέπει να πραγματοποιείται κατ' εφαρμογήν του κανόνα αυτού, υπό την επιφύλαξη ότι το αιτούν δικαστήριο, αφού λάβει υπόψη όλα τα πραγματικά στοιχεία που του έχουν υποβληθεί, θα επαληθεύσει ότι κανένα εκ των δύο υλικών από τα οποία αποτελούνται τα εν λόγω συρματόσχοινα, αυτό καθ'αυτό, δεν προσδίδει στα εν λόγω συρματόσχοινα τον ουσιώδη χαρακτήρα τους.
- 3) Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1601/2001 του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών ανταντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές ορισμένων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας, έχει την έννοια ότι συρματόσχοινα όπως αυτά της κύριας δίκης εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως αν υποτεθεί ότι υπάγονται στη διάκριση 7312 10 98 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1549/2006.
- 4) Η διάκριση 7317 00 90 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1549/2006, έχει την έννοια ότι δεν υπάγονται σ' αυτήν διχλωτοί σύνδεσμοι όπως αυτοί της κύριας δίκης, τα άκρα των οποίων είναι στρογγυλεμένα και συνδέονται με σφήνα.

(¹) ΕΕ C 13 της 14.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-286/12) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1 — Εθνικό καθεστώς που επιβάλλει την παύση της επαγγελματικής δραστηριότητας των δικαστών, εισαγγελέων και συμβολαιογράφων με τη συμπλήρωση του 62ου έτους της ηλικίας — Θεμιτοί σκοποί που δικαιολογούν διαφορετική μεταχείριση των εργαζομένων που δεν έχουν συμπληρώσει την ηλικία των 62 ετών — Αναλογικός χαρακτήρας της διάρκειας της μεταβατικής περιόδου)

(2013/C 9/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Enegren και K. Talabér-Ritz)

Καθής: Ουγγαρία (εκπρόσωπος: M. Z. Fehér)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, του Συμβουλίου, της

27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Εθνικό πλαίσιο που επιβάλλει την άμεση παύση της επαγγελματικής δραστηριότητας των δικαστών, εισαγγελέων και συμβολαιογράφων που έχουν συμπληρώσει το 62ο έτος της ηλικίας τους — Ανυπαρξία θεμιτών σκοπών που δικαιολογούν την εν λόγω διαφορετική μεταχείριση με εργαζομένους ηλικίας κάτω των 62 ετών — Δυσανάλογος χαρακτήρας της διάρκειας της μεταβατικής περιόδου (ένα έτος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ουγγαρία, θεσιάζοντας εθνική ρύθμιση που επιβάλλει την παύση με τη συμπλήρωση του 62ου έτους της επαγγελματικής δραστηριότητας των δικαστών, εισαγγελέων και συμβολαιογράφων, γεγονός που συνεπάγεται διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας η οποία δεν είναι ανάλογη προς τους επιδιωκόμενους σκοπούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία.
- 2) Καταδικάζει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 217 της 21.7.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss κατά Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Υπόθεση C-502/11) (¹)

[Δημόσιες συμβάσεις έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Άρθρο 6 — Αρχές της ίσης μεταχείρισεως και της διαφάνειας — Επιτρέπεται ρύθμιση που περιορίζει τη συμμετοχή στις διαδικασίες προσκλήσεως υποβολής προσφορών σε εταιρίες που ασκούν εμπορική δραστηριότητα, αποκλείοντας τις αστικές εταιρίες («società semplici») — Θεσμικοί και καταστατικοί σκοποί — Γεωργικές επιχειρήσεις]

(2013/C 9/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss

Αναρρεσίβλητη: Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Παρισταμένης της: SOA CQOP Costruttori Qualificati Opere Pubbliche SpA, Unione Provinciale Agricoltori di Brescia

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Stato — Ερμηνεία του άρθρου 6 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199, σ. 54) — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που περιορίζει τη συμμετοχή στις διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων σε εταιρίες που ασκούν εμπορική δραστηριότητα, αποκλείοντας τις γεωργικές επιχειρήσεις οι οποίες συνεστήθησαν υπό τη μορφή αστικής εταιρίας («società semplice»)

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης και κυρίως το άρθρο 6 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/78/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2001, αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει τη συμμετοχή εταιρίας, όπως η αστική, η οποία έχει την ιδιότητα του «εργολήπτη» κατά την έννοια της οδηγίας 93/37, σε διαδικασίες υποβολής προσκλήσεως προσφορών απλώς και μόνον λόγω της νομικής μορφής της.

(¹) ΕΕ C 347 σ. 26.11.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2012 — Internationaler Hilfsfonds eV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-554/11 P) (¹)

(Αναίρεση — Πρόσβαση στα έγγραφα — Άρνηση πλήρους προσβάσεως σε σχετικά με τη σύμβαση LIEN 97-2011 έγγραφα — Προσφυγή ακυρώσεως — Νέα εξέταση κατά τη διάρκεια της δίκης — Άσκηση χωριστής προσφυγής ακυρώσεως)

(2013/C 9/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Internationaler Hilfsfonds eV (εκπρόσωπος: H. Kaltenecker, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Costa de Oliveira και T. Scharf)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, T-141/05 RENV, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι παρέλκει η εξέταση των αιτημάτων της νυν ανααιρεσείουσας για την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 2005, περί απορρίψεως της αιτήσεως της προσβάσεως στον σχετικό με τη σύμβαση LIEN 97-2011 φάκελο — Διαδικαστικές πλημμέλειες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Μη συντονισμένη εκδίκαση των υποθέσεων T-141/05 RENV και T-36/10 — Καταδίκη στα δικαστικά έξοδα και ύψος αυτών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Internationaler Hilfsfonds eV στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 25 της 28.1.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pelckmans Turnhout NV κατά Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

(Υπόθεση C-559/11) (¹)

(Άρθρα 92, παράγραφος 1, 103, παράγραφος 1, και 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Εθνική κανονιστική ρύθμιση απαγορεύουσα τη διατήρηση καταστήματος ανοικτού επτά ημέρες την εβδομάδα)

(2013/C 9/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Pelckmans Turnhout NV

Εναγόμενες: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Ερμηνεία των άρθρων 34, 35, 49 και 56 ΣΛΕΕ και της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22) — Περιεχόμενο της εννοίας «εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές» — Διατήρηση ενός καταστήματος ανοικτού επτά ημέρες την εβδομάδα και διαφήμιση της πρακτικής αυτής

Διατακτικό

Η οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») έχει την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή επί εθνικής νομοθεσίας, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, που δεν επιδιώκει σκοπούς προστασίας των καταναλωτών.

(¹) EE C 32 της 4.2.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2012 — Muhamad Mugraby κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-581/11 P) (¹)

(Αναίρεση — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και παραβίαση της συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Λιβάνου — Μη λήψη μέτρων εκ μέρους του Συμβουλίου και της Επιτροπής κατά της Δημοκρατίας του Λιβάνου — Αγωγή αποζημιώσεως — Αναίρεση προδήλως αβάσιμη και προδήλως απαράδεκτη)

(2013/C 9/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Muhamad Mugraby (εκπρόσωπος: S. Delhaye, Advocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen και M.-M. Ιωσηφίδου), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Boelaert και F. Castillo de la Torre)

Αντικείμενο

Αίτηση ανατρέσεως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, T-292/09, Mugraby κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκαν, αφενός, προσφυγή κατά της παραλείψεως του Συμβουλίου και της Επιτροπής να λάβουν θέση επί του αιτήματος του νυν αναιρεσείοντος για λήψη μέτρων κατά του Λιβάνου λόγω προβαλλόμενης προσβολής εκ μέρους του εν λόγω κράτους των θεμελιωδών δικαιωμάτων του και παραβιάσεως της Συμφωνίας Συνδέσεως μεταξύ της Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Λιβάνου και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη ο νυν αναιρεσείων λόγω της αδράνειας των κοινοτικών αυτών οργάνων.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ανατρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον M. Mugraby στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 25 σ. 28.1.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2012 — Omnicare, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Astellas Pharma GmbH

(Υπόθεση C-587/11) (¹)

(Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «OMNICARE CLINICAL RESEARCH» — Ανακοπή — Απόφαση του τμήματος προσφυγών για την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Προσφυγή — Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου για την απόρριψη της προσφυγής αυτής — Ανάκληση της ανακοπής — Αναίρεση — Κατάργηση της δίκης)

(2013/C 9/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Omnicare, Inc. (εκπρόσωπος: M. Edenborough QC)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo), Astellas Pharma GmbH (εκπρόσωπος: M. Polo Carreño, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση ανατρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Omnicare κατά ΓΕΕΑ — Astellas Pharma (OMNICARE) (T-289/09), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε ο αιτών την καταχώριση του λεκτικού σήματος «OMNICARE CLINICAL RESEARCH», για υπηρεσίες της κλάσεως 42, κατά της αποφάσεως R 401/2008-4 του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 14ης Μαΐου 2009, με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση του τμήματος ανακοπών περί απορρίψεως της ανακοπής που άσκησε ο δικαιούχος του εθνικού σήματος «OMNICARE» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42 — Ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 — Έννοια της ουσιαστικής χρήσεως ενός προγενέστερου σήματος — Σήμα που χρησιμοποιείται για υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται δωρεάν

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως ανατρέσεως που άσκησε η Omnicare Inc.
- 2) Καταδικάζει την Omnicare Inc. στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Omnicare Inc. και η Astellas Pharma GmbH θα φέρουν τα δικά τους έξοδα.

(¹) EE C 25 σ. 28.1.2012.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 27 Ιουλίου 2012 — Wolfgang Glatzel κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-356/12)

(2013/C 9/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Wolfgang Glatzel

Καθού: Freistaat Bayern

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει το σημείο 6.4 του παραρτήματος III της οδηγίας 2006/126/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/113/EK της Επιτροπής, της 25ης Αυγούστου 2009 ⁽²⁾, προς τα άρθρα 20, 21 παράγραφος 1, και 26 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή –χωρίς να προβλέπει δυνατότητα εξαιρέσεως– επιτάσσει οι υποψήφιοι για τη χορήγηση άδειας οδήγησης των κατηγοριών C1 και C1E να έχουν οξύτητα όρασης τουλάχιστον 0,1 στον οφθαλμό με τη λιγότερο καλή όραση, ακόμη και αν τα άτομα αυτά διαθέτουν οπτική ικανότητα και φυσιολογικό οπτικό πεδίο και από τους δύο οφθαλμούς;

⁽¹⁾ ΕΕ L 403, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ L 223, σ. 31.

Αίτηση αναιρέσεως που το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέθεσε στις 3 Σεπτεμβρίου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09, Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-401/12 P)

(2013/C 9/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Moore και K. Michoel)

Έτεροι διάδικοι: Vereniging Milieudefensie,

Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

Βασιλείο των Κάτω Χωρών,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του αναιρεσείοντος:

Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09·

— να απορρίψει στο σύνολό της την προσφυγή που είχαν ασκήσει οι προσφεύγουσες πρωτοδίκως·

— να καταδικάσει εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου στην παρούσα διαδικασία τις προσφεύγουσες πρωτοδίκως.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην ανωτέρω υπόθεση συνιστά διττώς παραβίαση του δικαίου. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ερμήνευσε και δεν εφάρμοσε σωστά τη λεγόμενη νομολογία «Nakajima» ⁽¹⁾ και «Fediol» ⁽²⁾. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η νομιμότητα του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 ⁽³⁾ μπορούσε να εξεταστεί με γνώμονα τη Σύμβαση του Ώρχους για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος.

Περαιτέρω, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η επιλογή που έγινε από τον νομοθέτη στον κανονισμό 1367/2006 είναι, σε κάθε περίπτωση, εντελώς σύμφωνη με τη Σύμβαση του Ώρχους. Εν προκειμένω, η ερμηνεία που το Γενικό Δικαστήριο έδωσε στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους ⁽⁴⁾ δεν είναι ορθή, στο μέτρο που παραβλέπει την ελευθερία ενεργειών που έχουν τα συμβαλλόμενα μέρη.

Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην ανωτέρω υπόθεση, και να αποφανθεί οριστικά στην υπόθεση αυτή απορρίπτοντας στο σύνολό της την προσφυγή που είχαν ασκήσει οι προσφεύγουσες πρωτοδίκως.

⁽¹⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2169).

⁽²⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1989, 70/87, Fediol κατά Επιτροπής (Συλλογή 1989, σ. 1825).

⁽³⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της Συμβάσεως του Ώρχους για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (ΕΕ L 264, σ. 13).

⁽⁴⁾ Σύμβαση του Ώρχους, της 25ης Ιουνίου 1998, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, εγκριθείσα με την απόφαση 2005/370/EK του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ L 124, σ. 1).

Αίτηση αναιρέσεως που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατέθεσε στις 24 Αυγούστου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09, Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-402/12 P)

(2013/C 9/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Visaggio και G. Corstens)

Έτεροι διάδικοι: Vereniging Milieudefensie,

Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

Βασίλειο των Κάτω Χωρών,

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09·

— αποφαινόμενο επί της ουσίας, να απορρίψει την προσφυγή που είχαν ασκήσει οι προσφεύγουσες πρωτοδίκως·

— να καταδικάσει στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας τις προσφεύγουσες πρωτοδίκως.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δικαιο επειδή εκτίμησε ότι η ισχύς του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 ⁽¹⁾ μπορούσε να εξεταστεί με γνώμονα το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Όρχους ⁽²⁾ μολονότι η διάταξη αυτή δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα. Κατά το Κοινοβούλιο, η πιο πάνω κρίση του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται σε ριζικά εσφαλμένη ερμηνεία τόσο της πάγιας νομολογίας σχετικά με τη δυνατότητα των ιδιωτών να επικαλεστούν διατάξεις διεθνούς συμβάσεως για να αμφισβητήσουν την ισχύ πράξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και της φύσεως και εκτάσεως των διεθνών υποχρεώσεων που είναι επίμαχες εν προκειμένω.

Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο να μην εφάρμοσε τη νομολογία που απορρέει από τις αποφάσεις Fediol ⁽³⁾ και Nakajima ⁽⁴⁾, πλην όμως παρέβλεψε ότι η νομολογία αυτή —η οποία άλλωστε περιορίζεται μέχρι τώρα σε πολύ μικρό αριθμό περιπτώσεων— δύναται να εφαρμοστεί μόνο κατ' εξαίρεση και υπό πολύ ειδικές προϋ-

ποθέσεις. Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ούτε καν υποβλήθηκε στον κόπο να εξετάσει αν οι προϋποθέσεις αυτές όντως συνέτρεχαν εν προκειμένω, οπότε ουδόλως έλαβε υπόψη τον χαρακτήρα της προαναφερθείσας νομολογίας ως εξαιρέσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της Συμβάσεως του Όρχους για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (ΕΕ L 264, σ. 13).

⁽²⁾ Σύμβαση του Όρχους, της 25ης Ιουνίου 1998, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, εγκριθείσα με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ L 124, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1989, 70/87, Fediol κατά Επιτροπής (Συλλογή 1989, σ. 1825).

⁽⁴⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2169).

Αίτηση αναιρέσεως που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέθεσε στις 27 Αυγούστου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09, Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-403/12 P)

(2013/C 9/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver, J.-P. Keppenne, G. Valero Jordana και P. van Nuffel)

Έτεροι διάδικοι: Vereniging Milieudefensie,

Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht,

Βασίλειο των Κάτω Χωρών,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09·

— να εκδικάσει την υπόθεση επί της ουσίας και να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 6121 της Επιτροπής· και

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στην υπόθεση T-396/09 στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής στην υπόθεση εκείνη και στην ανααιρετική διαδικασία.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης αφορά στην ουσία το ζήτημα αν το Γενικό Δικαστήριο της 8ης Μαρτίου 2011 στην υπόθεση C-240/09, να εξετάσει την ισχύ του άρθρου 10, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 ⁽¹⁾, με γνώμονα το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους ⁽²⁾.

Η Επιτροπή διατυπώνει δύο λόγους αναίρεσης.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης η Επιτροπή διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο να μην εξέδωσε σωστά τις αυστηρές προϋποθέσεις υπό τις οποίες, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ιδίως δύνανται να επικαλεστούν κανόνες διεθνούς συμβατικού δικαίου για να εξεταστεί η ισχύς νομικών πράξεων της Ένωσης (ειδικά ότι εξέταση με γνώμονα τις διατάξεις διεθνούς συμβάσεως είναι δυνατή μόνον όταν η φύση και το όλο σύστημα της συμβάσεως αυτής δεν αντιτίθενται σε αυτό και ότι στην ουσία οι διατάξεις των οποίων έγινε επίκληση είναι απαλλαγμένες αιρέσεων και ακριβώς, πλην όμως εσφαλμένως έκρινε ότι η εξαίρεση από τις προϋποθέσεις αυτές που απορρέει από τη λεγόμενη νομολογία Fediol και Nakajima (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1989 στην υπόθεση 70/87 και της 7ης Μαΐου 1991 στην υπόθεση C-69/89) έχει εφαρμογή επίσης όσον αφορά το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους.

Το Δικαστήριο διαπίστωσε, στην απόφασή του στην υπόθεση C-240/09, ότι το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα. Περαιτέρω, η νομολογία Fediol και Nakajima, ως εξαίρεση, πρέπει να ερμηνεύεται στενά· μέχρι τώρα έχει εφαρμογή μόνο στον τομέα της εμπορικής πολιτικής, και δύνανται να εφαρμοστούν σε άλλα πεδία πολιτικής μόνον αν σαφώς πληρούνται οι προϋποθέσεις προς τούτο, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 δεν παραπέμπει σε νομικούς κανόνες της Συμβάσεως του Ώρχους, και με τη διάταξη αυτή δεν εκπληρώνεται ειδική υποχρέωση από τη Σύμβαση αυτή, υπό την έννοια της νομολογίας Nakajima. Τέλος, το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους δεν είναι ακριβώς σαφές και ακριβές για να μπορέσει να εφαρμοστεί η εξαίρεση που προβλέπει η νομολογία Nakajima.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης η Επιτροπή διατείνεται, επικουρικώς, ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε με εσφαλμένο τρόπο το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους, επειδή έκρινε ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 είναι αντίθετο προς τη διάταξη αυτή απλώς και μόνο για τον λόγο ότι η προβλεπόμενη από το εν λόγω άρθρο 10 διαδικασία επανεξετάσεως περιορίζεται σε πράξεις με ατομικό περιεχόμενο, ενώ το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να εξετάσει *in concreto* αν τηρείται ικανοποιητικά το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους με το σύνολο των νομικών διαδικασιών που οι ιδιώτες διαθέτουν σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο της Ένωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της Συμβάσεως του Ώρχους για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (ΕΕ L 264, σ. 13).

⁽²⁾ Σύμβαση του Ώρχους, της 25ης Ιουνίου 1998, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, εγκριθείσα με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ L 124, σ. 1).

Αίτηση αναίρεσης που το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέθεσε στις 3 Σεπτεμβρίου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-338/08, Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-404/12 P)

(2013/C 9/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναρροσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Moore και K. Michael)

Έτεροι διάδικοι: Stichting Natuur en Milieu,

Pesticide Action Network Europe,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα του αναρροσείοντος

Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρροσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-338/08·

— να απορριψει στο σύνολό της την προσφυγή που είχαν ασκήσει οι προσφεύγουσες πρωτοδικώς·

— να καταδικάσει εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου στην παρούσα διαδικασία τις προσφεύγουσες πρωτοδικώς.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην ανωτέρω υπόθεση στηρίζεται σε παραβιάσεις του δικαίου. Το Συμβούλιο να μην δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι στην περί ης πρόκειται υπόθεση η Επιτροπή δεν ενήργησε ως νομοθέτης, πλην όμως θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ερμήνευσε και δεν εφάρμοσε σωστά τη λεγόμενη νομολογία «Nakajima» ⁽¹⁾ και «Fediol» ⁽²⁾. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η νομιμότητα του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 ⁽³⁾ μπορούσε να εξεταστεί με γνώμονα τη Σύμβαση του Ώρχους ⁽⁴⁾ για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος.

Περατέρω, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η επιλογή που έγινε από τον νομοθέτη στον κανονισμό 1367/2006 είναι, σε κάθε περίπτωση, εντελώς σύμφωνη με τη Σύμβαση του Ώρχους. Εν προκειμένω, η ερμηνεία που το Γενικό Δικαστήριο έδωσε στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους δεν είναι ορθή, στο μέτρο που παραβλέπει την ελευθερία ενεργειών που έχουν τα συμβαλλόμενα μέρη.

Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην ανωτέρω υπόθεση, και να αποφανθεί οριστικά στην υπόθεση αυτή απορρίπτοντας στο σύνολό της την προσφυγή που είχαν ασκήσει οι προσφεύγουσες πρωτοδικώς.

(¹) Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2169).

(²) Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1989, 70/87, Fediol κατά Επιτροπής (Συλλογή 1989, σ. 1825).

(³) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της Συμβάσεως του Ώρχους για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (ΕΕ L 264, σ. 13).

(⁴) Σύμβαση του Ώρχους, της 25ης Ιουνίου 1998, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, εγκριθείσα με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ L 124, σ. 1).

Αίτηση αναιρέσεως που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέθεσε στις 27 Αυγούστου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-338/08, Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-405/12 P)

(2013/C 9/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver, J.-P. Kerpenne, G. Valero Jordana και P. van Nuffel)

Έτεροι διάδικοι: Stichting Natuur en Milieu,
Pesticide Action Network Europe,
Δημοκρατία της Πολωνίας,
Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-338/08·

— να εκδικάσει την υπόθεση επί της ουσίας και να απορρίψει τις προσφυγές ακυρώσεως αποφάσεων της Επιτροπής της 1ης Ιουλίου 2008· και

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στην υπόθεση T-338/08 στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής στην υπόθεση εκείνη και στην παρούσα υπόθεση.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως στοιχεί με εκείνον στην υπόθεση C-403/12 P.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως η Επιτροπή διατείνεται, επικουρικά, ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους (¹) υπό το πρίσμα του άρθρου 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συμβάσεως αυτής, επειδή έκρινε ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 149/2008 (²) δεν εκδόθηκε από την Επιτροπή «υπό νομοθετική ιδιότητα» κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο.

(¹) Σύμβαση του Ώρχους, της 25ης Ιουνίου 1998, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, εγκριθείσα με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ L 124, σ. 1).

(²) Κανονισμός της Επιτροπής, της 29ης Ιανουαρίου 2008, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με τη θέσπιση των παραρτημάτων II, III και IV για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων στα προϊόντα που καλύπτονται από το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ L 58, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) στις 21 Σεπτεμβρίου 2012 — Siegfried Pohl κατά ÖBB Infrastruktur AG

(Υπόθεση C-429/12)

(2013/C 9/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Innsbruck

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Siegfried Pohl

Εναγομένη: ÖBB Infrastruktur AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, στο παρόν στάδιο εξελιξέως του, και ιδίως

1) στη γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης περί ίσης μεταχειρίσεως·

2) στη γενική αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ και του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων,

3) στην απαγόρευση των διακρίσεων όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων του άρθρου 45 ΣΛΕΕ,

4) στην οδηγία 2000/78/ΕΚ (¹)

εθνική –εν μέρει νομοθετική, εν μέρει θεσπισθείσα με συλλογική σύμβαση εργασίας– ρύθμιση, η οποία αποτέλεσε, κατόπιν συμφωνίας, περιεχόμενο ατομικής συμβάσεως εργασίας και σύμφωνα με την οποία ο χρόνος προϋπηρεσίας εργαζομένων στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών, εφόσον διανύθηκε πριν τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας, δεν αναγνωρίζεται καθόλου και, εφόσον διανύθηκε μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας, αναγνωρίζεται μόνον κατά το ήμισυ, στο μέτρο που δεν πραγματοποιήθηκε σε «οιονεί δημόσια» ημεδαπή επιχείρηση ή στην ίδια την εναγόμενη ημεδαπή εργοδότηρια, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ικανότερες και οι γνώσεις που απέκτησε συγκεκριμένα ο εργαζόμενος;

- 2) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα: Έχει σημασία για τον υπολογισμό των καθυστερούμενων αποδοχών κατά την σύμφωνη προς το δικαιο της Ένωσης αναγνώριση του χρόνου προϋπηρεσίας που δεν ελήφθη μέχρι τώρα υπόψη (στο σύνολό του, εφόσον διανύθηκε πριν τη συμπλήρωση του 18ου έτους, και ως προς το δεύτερο ήμισυ, εφόσον διανύθηκε μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους μέχρι την πρόσληψη του ενάγοντος στην εναγομένη) το γεγονός ότι ο υπολογιζόμενος χρόνος προϋπηρεσίας πραγματοποιήθηκε κατά το χρονικό διάστημα από 1.12.1965 έως 24.11.1974, δηλαδή πολύ πριν την προσχώρηση της Αυστρίας στην ΕΕ/ΕΟΧ και πριν την πρώτη απόφαση [του Δικαστηρίου] σχετικά με την αρχή του δικαίου της Ένωσης περί ίσης μεταχειρίσεως;
- 3) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα: Αντιβαίνουν στο δικαιο της Ένωσης, στο παρόν στάδιο εξέλιξής του, και ιδίως στην αρχή της αποτελεσματικότητας, εθνικές διατάξεις περί παραγραφής, σύμφωνα με τις οποίες έχει στο σύνολό της παραγραφεί η αξίωση εργαζομένου και ακολούθως συνταξιούχου κατά του εργοδότη του για καταβολή αναδρομικών αποδοχών και ακολούθως αναδρομικών συντάξεων που απορρέει από την κατά την έννοια του πρώτου ερωτήματος σύμφωνη προς το δικαιο της Ένωσης αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας που συμπληρώθηκε στην αλλοδαπή και πριν τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας, την οποία ο εν λόγω εργαζόμενος δεν είχε σύμφωνα με το εθνικό δικαιο και μπορούσε, αντικειμενικώς, να προβάλει το πρώτον μετά τη δημοσίευση των αποφάσεων επί των υποθέσεων C-195/98, Österreichischer Gewerkschaftsbund — Gewerkschaft öffentlicher Dienst στις 30.11.2000 και C-88/08, Hütter στις 18.6.2009;
- 4) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα: Υπέχει ένας εργοδότης στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών, με 40 000 περίπου εργαζομένους και οργάνωση που καλύπτει όλη την επικράτεια με πολυεπίπεδη δομή ιεραρχίας, δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, στο παρόν στάδιο εξέλιξής του, και ιδίως δυνάμει του οριζοντίου αποτελέσματος της γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης περί ίσης μεταχειρίσεως και/ή της απαγορεύσεως των διακρίσεων όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, καθήκον επιμέλειας να γνωστοποιήσει στους εργαζομένους του και στους εκπροσώπους τους αποφάσεις του ΔΕΚ δημοσιευθείσες και στον ημερήσιο τύπο, από τις οποίες προκύπτει ότι η εφαρμοζόμενη μέχρι τότε από τον εργοδότη αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας είναι αντίθετη προς το δικαιο της Ένωσης και οι οποίες μπορούν, μεταξύ άλλων, να οδηγήσουν σε καταβολές αναδρομικών αποδοχών;

(¹) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Οκτωβρίου 2012 — Almer Beheer BV κ.λπ. κατά Van den Dungen Vastgoed BV κ.λπ.

(Υπόθεση C-441/12)

(2013/C 9/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσες: Almer Beheer BV, Daedalus Holding BV

Ανααιρεσίβλητες: Van den Dungen Vastgoed BV, Oosterhout II BVBA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας (¹) για το ενημερωτικό δελτίο την έννοια ότι η εκεί προβλεπόμενη υποχρέωση δημοσίευσης ενημερωτικού δελτίου ισχύει καταρχήν (δηλαδή με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στην οδηγία απαλλαγών και εξαιρέσεων για ορισμένες περιπτώσεις) και για τον αναγκαστικό πλειστηριασμό κινητών αξιών;
- 2) α) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, έχει η έκφραση «συνολική ανταλλακτική αξία της προσφοράς» του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο η', της οδηγίας για το ενημερωτικό δελτίο την έννοια ότι, στο πλαίσιο αναγκαστικού πλειστηριασμού, πρέπει να χρησιμοποιείται ως βάση η αξία του ευλόγως αναμενόμενου πλειστηριασματος, λαμβανομένου υπόψη του ιδιαίτερου χαρακτηριστήρα του αναγκαστικού πλειστηριασμού, ακόμη και στην περίπτωση που το ευλόγως αναμενόμενο πλειστηρίασμα υπολείπεται σημαντικά της πραγματικής εμπορικής αξίας;
- β) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, αλλά η απάντηση στο ερώτημα 2α αποφαιτική, ποιο είναι το περιεχόμενο της έννοιας «συνολική ανταλλακτική αξία της προσφοράς» του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο η', της οδηγίας για το ενημερωτικό δελτίο, ειδικότερα στο πλαίσιο αναγκαστικού πλειστηριασμού κινητών αξιών;

(¹) Οδηγία 2003/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών ή την εισαγωγή τους προς διαπραγμάτευση και την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ (ΕΕ L 345, σ. 64).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Οκτωβρίου 2012 — Jan Sneller κατά DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Υπόθεση C-442/12)

(2013/C 9/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Jan Sneller

Αναιρεσίβλητη: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 87/344/ΕΟΚ ⁽¹⁾ όπως ένας ασφαλιστής νομικής προστασίας, ο οποίος στα ασφαλιστήριά του ορίζει ότι η νομική αρωγή σε δικαστικές ή διοικητικές διαδικασίες κατ' αρχήν θα παρέχεται από εσωτερικούς συνεργάτες του ασφαλιστή, θέτει επίσης τη ρητήρα ότι το κόστος της νομικής αρωγής από δικηγόρο ή πάροχο νομικής αρωγής ελεύθερα επιλεγμένο από τον ασφαλισμένο θα καλύπτεται μόνον αν ο ασφαλιστής έχει την άποψη ότι ο χειρισμός της υποθέσεως πρέπει να ανατεθεί σε εξωτερικό πάροχο νομικής αρωγής;
- 2) Διαφέρει η απάντηση στο πρώτο ερώτημα αναλόγως του αν στην περί ης πρόκειται δικαστική ή διοικητική διαδικασία είναι ή όχι υποχρεωτική η νομική αρωγή;

⁽¹⁾ Οδηγία 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας (ΕΕ L 185, σ. 77).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landgericht Hamburg (Γερμανία) στις 11 Οκτωβρίου 2012 — Werner Krieger κατά ERGO Lebensversicherung AG

(Υπόθεση C-459/12)

(2013/C 9/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Werner Krieger

Εναγομένη: ERGO Lebensversicherung AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο της δεύτερης οδηγίας 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ (δεύτερη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) ⁽¹⁾, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) ⁽²⁾, την έννοια ότι είναι αντίθετο προς μια ρύθμιση —όπως αυτή του άρθρου 5α, παράγραφος 2, τέταρτο εδάφιο, του Versicherungsvertragsgesetz (νόμου για τις ασφαλιστικές συμβάσεις, VVG), όπως τροποποιήθηκε με τον Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften (τρίτο νόμο για την εφαρμογή των οδηγιών ασφαλιστικού δικαίου του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) της 21ης Ιουλίου 1994 [τρίτο εκτελεστικό νόμο/ΕΟΚ για τον VAG (νόμο περί εποπτείας επί των ασφαλιστικών επιχειρήσεων)]— σύμφωνα με την οποία το δικαίωμα υπαναχωρήσεως ή εναντιώσεως αποσβέννυται το αργότερο ένα έτος μετά την καταβολή του πρώτου ασφαλιστρού, ακόμη και αν ο ασφαλιζόμενος δεν έχει ενημερωθεί για το δικαίωμα υπαναχωρήσεως ή εναντιώσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 330, σ. 50.

⁽²⁾ ΕΕ L 360, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) στις 15 Οκτωβρίου 2012 — Granton Advertising BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Υπόθεση C-461/12)

(2013/C 9/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Granton Advertising BV

Εφεσίβλητος: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η έκφραση “λοιποί τίτλοι” του άρθρου 13B, στην αρχή και στοιχείο δ', σημείο 5, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ (μετά την 1η Ιανουαρίου 2007, του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της όγδοης οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾, όπως έχει τροποποιηθεί), την έννοια ότι εμπίπτουν σε αυτήν οι Granton-cards, δηλαδή μεταβιβάσιμες κάρτες που χρησιμοποιούνται ως μέσο (μερικής) καταβολής για την προμήθεια αγαθών και την παροχή υπηρεσιών, και αν ναι, πρέπει κατά συνέπεια να απαλλάσσεται η έκδοση και πώληση τέτοιων καρτών από την επιβολή ΦΠΑ;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει η έκφραση “λοιπά αξιόγραφα” του άρθρου 13B, στην αρχή και στοιχείο δ', σημείο 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (μετά την 1η Ιανουαρίου 2007, από το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της όγδοης οδηγίας 2006/112/ΕΚ όπως έχει τροποποιηθεί), την έννοια ότι εμπίπτουν σε αυτήν οι Grantoncards, δηλαδή μεταβιβάσιμες κάρτες που χρησιμοποιούνται ως μέσο (μερικής) καταβολής για την προμήθεια αγαθών και την παροχή υπηρεσιών, και αν ναι, πρέπει κατά συνέπεια να απαλλάσσεται η έκδοση και πώληση τέτοιων καρτών από την επιβολή ΦΠΑ;
- 3) Σε περίπτωση που οι Grantoncards συνιστούν “λοιπούς τίτλους” ή «λοιπά αξιόγραφα» κατά την έννοια των ανωτέρω ερωτημάτων, ασκεί επιρροή για την απάντηση στο ερώτημα αν η έκδοση και πώληση των εν λόγω καρτών απαλλάσσεται από την επιβολή ΦΠΑ το γεγονός ότι, κατά τη χρήση της κάρτας αυτής, η επιβολή φόρου επί του (αναλογικού μεριδίου του) ποσού του ανταλλάγματος που καταβλήθηκε για την απόκτησή της δεν ανταποκρίνεται ουσιαστικά στην πραγματικότητα;

- ⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).
- ⁽²⁾ Όγδοη οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 17 Οκτωβρίου 2012
— ATP Pension sservice A/S A/S/Skatteministeriet

(Υπόθεση C-464/12)

(2013/C 9/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ATP Pensions service A/S

Καθής: Skatteministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 6, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾, την έννοια ότι ο όρος «αμοιβαίων κεφαλαίων, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη» περιλαμβάνει ιδρύματα συνταξιοδοτικών παροχών, όπως τα επίμαχα, με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά, όταν το κράτος μέλος αναγνωρίζει τους μνημονευόμενους στο τμήμα 2 της διατάξεως περί παραπομπής οργανισμούς ως οργανισμούς επενδύσεων:
 - α) η απόδοση για τον μισθωτό (τον δικαιούχο συντάξεως) εξαρτάται από το προϊόν των επενδύσεων του ιδρύματος συνταξιοδοτικών παροχών,
 - β) ο εργοδότης δεν οφείλει να προβαίνει σε συμπληρωματική καταβολή εισφορών για να εξασφαλιζέται ορισμένη απόδοση για τον μισθωτό,
 - γ) το ίδρυμα συνταξιοδοτικών παροχών επενδύει συλλογικώς τους αποταμιευθέντες πόρους με βάση την αρχή της κατανομής των κινδύνων,
 - δ) το σημαντικότερο μέρος των εισφορών που καταβάλλονται στο ίδρυμα συνταξιοδοτικών παροχών στηρίζεται σε συλλογικές συμβάσεις μεταξύ οργανώσεων των κοινωνικών εταίρων, που εκπροσωπούν τους επί μέρους μισθωτούς και εργοδότες, και όχι στην ατομική απόφαση του συγκεκριμένου μισθωτού,
 - ε) κάθε μισθωτός μπορεί να αποφασίζει ατομικώς να καταβάλλει επιπλέον εισφορές στο ίδρυμα συνταξιοδοτικών παροχών,
 - στ) αυτοαπασχολούμενοι, εργοδότες και διευθυντικά στελέχη μπορούν να επιλέγουν να καταβάλλουν συνταξιοδοτικές εισφορές στο ίδρυμα συνταξιοδοτικών παροχών,
 - ζ) ένα εκ των προτέρων μέρος της συμφωνηθείσας συλλογικώς αποταμιεύσεως για τους μισθωτούς χρησιμοποιείται για ισόβια πρόσοδο,
 - η) οι δικαιούχοι συντάξεως καλύπτουν τα έξοδα του ιδρύματος συνταξιοδοτικών παροχών,
 - θ) οι καταβολές εισφορών στο ίδρυμα συνταξιοδοτικών παροχών παρέχουν δικαίωμα εκπτώσεως εντός ορισμένων ποσοτικών ορίων σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις περί φόρου εισοδήματος,
 - ι) οι καταβολές εισφορών σε ατομικό συνταξιοδοτικό σύστημα, περιλαμβανομένου ενός συνταξιοδοτικού συστήματος που έχει δημιουργηθεί εντός ιδρύματος συνταξιοδοτικών παροχών, όπου τα ποσά μπορούν να τοποθετούνται σε οργανισμό επενδύσεων, παρέχουν δικαίωμα εκπτώσεως σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις περί φόρου εισοδήματος στην ίδια έκταση όπως στο στοιχείο θ',

- ια) το δικαίωμα εκπτώσεως για τις καταβολές εισφορών του στοιχείου θ' αντιστοιχούν στη φορολόγηση της πληρωμής συντάξεων, και
- ιβ) τα αποταμιευθέντα ποσά πρέπει κατ' αρχήν να εκταμιεύονται, όταν ο ενδιαφερόμενος έχει φθάσει στην ηλικία συνταξιοδότησεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 6, της έκτης οδηγίας την έννοια ότι ο όρος «διαχείριση» περιλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών όπως των επίμαχων (βλ. το τμήμα 1.2 της διατάξεως περί παραπομπής);
- 3) Πρέπει μια παροχή υπηρεσιών όπως των επίμαχων που αφορούν πληρωμή συντάξεων (βλ. το τμήμα 1.2 της διατάξεως περί παραπομπής) να θεωρηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 3, της έκτης οδηγίας, ως μία και μόνον υπηρεσία ή ως περισσότερες χωριστές υπηρεσίες, που πρέπει να αξιολογούνται αυτοτελώς;
- 4) Έχει το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 3, της έκτης οδηγίας την έννοια ότι η προβλεπόμενη με αυτή τη διάταξη απαλλαγή από τον ΦΠΑ για εργασίες που αφορούν πληρωμές ή μεταφορές και εμβάσματα περιλαμβάνει υπηρεσίες όπως τις επίμαχες, οι οποίες αφορούν πληρωμές συντάξεων (βλ. το τμήμα 1.2 της διατάξεως περί παραπομπής);
- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, έχει το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 3, της έκτης οδηγίας την έννοια ότι η προβλεπόμενη με αυτή τη διάταξη απαλλαγή από τον ΦΠΑ για εργασίες που αφορούν καταθέσεις ή τρεχούμενους λογαριασμούς περιλαμβάνει υπηρεσίες όπως τις επίμαχες, οι οποίες αφορούν πληρωμές συντάξεων (βλ. το τμήμα 1.2 της διατάξεως περί παραπομπής);

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausybės administracinis teismas (Lithuania) στις 25 Οκτωβρίου 2012 — Juvelta UAB κατά Lietuvos prabavimo rūmai

(Υπόθεση C-481/12)

(2013/C 9/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausybės administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: Juvelta UAB

Αनावρεσίβλητο και καθού: Lietuvos prabavimo rūmai

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 34 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών κανόνων με βάση τους οποίους, προκειμένου να μπορεί κάποιος να πωλήσει στην αγορά κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντικείμενα από χρυσό εισαχθέντα από άλλο κράτος μέλος των οποίων η εμπορία επιτρέπεται στην αγορά του εν λόγω κράτους μέλους (εξαγωγής), τα οικεία αντικείμενα πρέπει να φέρουν σφραγίδα ανεξάρτητου οργανισμού σφράγισης αντικειμένων από πολύτιμα μέταλλα, εξουσιοδοτημένου από κράτος μέλος, επιβεβαιώνουσα ότι το αντικείμενο το οποίο τη φέρει έχει ελεγχθεί και σφραγιστεί από τον εν λόγω οργανισμό και η οποία περιέχει πληροφορίες κατανοητές στους καταναλωτές του κράτους μέλους εισαγωγής σχετικά με την περιεκτικότητα του αντικειμένου σε καθαρό πολύτιμο μέταλλο, στις περιπτώσεις που οι εν λόγω πληροφορίες σχετικά με την περιεκτικότητα σε πολύτιμο μέταλλο περιέχονται σε χωριστή και πρόσθετη ένδειξη που έχει επιτεθεί με σφραγίδα στο αυτό αντικείμενο από χρυσό;
- 2) Προκειμένου να απαντηθεί το πρώτο ερώτημα, έχει σημασία το γεγονός ότι, όπως στην εξεταζόμενη εν προκειμένω περίπτωση, η πρόσθετη σφράγιση ως προς τον βαθμό ποιότητας των αντικειμένων από χρυσό που τίθεται επί των εν λόγω αντικειμένων και είναι κατανοητή στους καταναλωτές του κράτους μέλους εισαγωγής (π.χ., σφραγίδα εμφανίσιμα τα τρία αραβικά ψηφία «585») δεν έχει πραγματοποιηθεί από ανεξάρτητο οργανισμό σφράγισης αντικειμένων από πολύτιμα μέταλλα, εξουσιοδοτημένο από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά οι πληροφορίες που παρέχονται με τη σήμανση αυτή αντιστοιχούν από άποψη περιεχομένου στις πληροφορίες που περιέχονται στη σφραγίδα που έχει επιτεθεί στο ίδιο αντικείμενο από τον ανεξάρτητο οργανισμό σφράγισης που έχει εξουσιοδοτηθεί από το κράτος μέλος εξαγωγής (π.χ. η σφραγίδα του κράτους εξαγωγής όπου αναγράφεται το αραβικό ψηφίο «3» υποδηλώνει συγκεκριμένα, με βάση τις νομοθετικές διατάξεις του κράτους αυτού, βαθμό καθαρότητας πολυτίμου μετάλλου 585);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Okresný súd Prešov (Σλοβακία) στις 29 Οκτωβρίου 2012 — Peter Macinský, Eva Macinská κατά Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Υπόθεση C-482/12)

(2013/C 9/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Prešov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Peter Macinský, Eva Macinská

Εναγόμενοι: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές [στο εξής: οδηγία 93/13/ΕΟΚ] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η διάταξη του άρθρου 151j, παράγραφος 1, του αστικού κώδικα, σε συνδυασμό με τις περαιτέρω διατάξεις της ρυθμίσεως την οποία αφορά η κύρια δίκη, κατά την οποία ο πισωτής δύναται να απαιτήσει την εκπλήρωση παροχής απορρέουσας από καταχρηστικές συμβατικές ρητρες επισπεύδοντας αναγκαστική εκτέλεση επί του πράγματος επί του οποίου έχει συσταθεί εγγύηση μέσω της πώλησως ακινήτου, παρά τις αντιρρήσεις του καταναλωτή, το αμφιλεγόμενο του ζητήματος και την απουσία εκτιμήσεως των συμβατικών ρητρών από δικαστικό όργανο ή άλλο ανεξάρτητο δικαστή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95 , σ. 29

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 5 Νοεμβρίου 2012 — Eli Lilly and Company Ltd. κατά Human Genome Sciences Inc.

(Υπόθεση C-493/12)

(2013/C 9/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Eli Lilly and Company

Καθή: Human Genome Sciences Inc.

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων κρίνεται αν «το προϊόν προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας», κατά το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού 469/2009/ΕΚ ⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός);
- β) Ισχύουν διαφορετικά κριτήρια σε περίπτωση που το προϊόν δεν αποτελεί συνδυασμό ουσιών και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια είναι τα κριτήρια αυτά;
- γ) Σε περίπτωση που ζητείται η κατοχύρωση ενός αντισώματος ή μιας κατηγορίας αντισωμάτων, αρκεί το γεγονός ότι το αντίσωμα ή τα αντισώματα ορίζονται βάσει της ιδιότητάς τους να

προσδέονται σε ορισμένη πρωτεΐνη στόχο ή είναι αναγκαίο, και σε ποιον βαθμό, να παρέχεται περιγραφή της δομής του αντισώματος ή των αντισωμάτων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 152, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2012 η TeamBank AG Nürnberg κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 19 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-220/11, TeamBank AG Nürnberg κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρροσείουσα: TeamBank AG Nürnberg (εκπρόσωπος: D. Terh-eggen, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναρροσείουσας

Η αναρροσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρροσεί στο σύνολό της την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-220/11,

— να δεχθεί όλα τα αιτήματα που υποβλήθηκαν σε πρώτο βαθμό με την προσφυγή η οποία ασκήθηκε στις 18 Απριλίου 2011 ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρροσέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, κρίνοντας ότι συνέτρεχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εικονιστικών σημείων «f@ir Credit» και «FERCREDIT».

Αντιθέτως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, υπάρχει σαφής οπτική διαφορά στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα δύο σημεία. Επιπροσθέτως πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία αφορούν χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, οι οποίες έχουν συνήθως σημαντικές οικονομικές συνέπειες για τους χρήστες τους. Συνεπώς, πρέπει κατ' αρχήν να γίνει δεκτό ότι ο μέσος καταναλωτής θα εξετάσει τα σημεία αυτά με ιδιαίτερη προσοχή και θα εντοπίσει πιθανότατα τις μεταξύ τους διαφορές. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε επαρκώς την εν λόγω περίπτωση.

Από την ορθή εκτίμηση της εν λόγω περιστάσεως και των διαφορών στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα δύο σημεία προκύπτει ότι δεν υφίσταται μεταξύ τους καμία σχετική ομοιότητα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 78, σ. 1.

Διάταξη του προέδρου του τμήματος μείζονος συνθέσεως του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rainer Reimann κατά Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Υπόθεση C-317/11) (¹)

(2013/C 9/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τμήματος μείζονος συνθέσεως αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Grattan plc κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-606/11) (¹)

(2013/C 9/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 65 της 3.3.2012.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eva-Marie Brännström, Rune Brännström κατά Ryanair Holdings plc

(Υπόθεση C-150/12) (¹)

(2013/C 9/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 157 της 2.6.2012.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2012
— Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-270/08) ⁽¹⁾

[ΕΤΠΑ — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Επιχειρησιακό πρόγραμμα του στόχου 1 (1994-1999) για το Βερολίνο (ανατολικό τμήμα) (Γερμανία)]

(2013/C 9/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma, T. Henze και C. Blaschke, επικουρούμενοι από τον C. von Donat, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Steiblyté και B. Conte)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς, J. Rodríguez Cárcamo και N. Díaz Abad, στη συνέχεια A. Rubio Gonzáles, abogados del Estado), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, Y. de Vries, B. Koorman, M. Bulterman και J. Langer) και Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και N. Rouam)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης C(2008) 1615 τελικό της Επιτροπής, της 29 Απριλίου 2008, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), που χορηγήθηκε αρχικώς, για το επιχειρησιακό πρόγραμμα του στόχου αριθ. 1 (1994-1999) για το Βερολίνο (ανατολικό τμήμα), στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδα της, καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 247 της 27.9.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2012
— Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-76/11) ⁽¹⁾

[Αλιεία — Μέτρα για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων — Άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 — Μειώσεις επί των ποσοτώσεων που χορηγήθηκαν για ορισμένο έτος λόγω της υπερβάσεως των ποσοτώσεων που χορηγήθηκαν κατά τα προηγούμενα έτη — Διαχρονική εφαρμογή — Ασφάλεια δικαίου — Ερμηνεία διασφαλίζουσα την τήρηση του πρωτογενούς δικαίου — Αρχή *nulla poena sine lege* — Μη αναδρομικότητα]

(2013/C 9/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Jimeno Fernández και D. Nardi)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 1004/2010 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2010, για τη μείωση ορισμένων αλιευτικών ποσοτώσεων όσον αφορά το 2010 λόγω της υπεραλίευσης που διαπιστώθηκε κατά το προηγούμενο έτος (EE L 291, σ. 31).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 89 της 19.3.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2012
— Getty Images κατά ΓΕΕΑ (PHOTOS.COM)

(Υπόθεση T-338/11) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος PHOTOS.COM — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2013/C 9/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Getty Images (US), Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: P. Olson, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: V. Melgar)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Απριλίου 2011 (υπόθεση R 1831/2010-2) αφορώσας αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου PHOTOS.COM ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Getty Images (US), Inc.* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2012 — Atlas κατά ΓΕΕΑ — Couleurs de Tollens-Agora (ARTIS)

(Υπόθεση T-558/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος ARTIS — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα ARTIS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2013/C 9/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Atlas sp. z o.o. (Λόζν, Πολωνία) (εκπρόσωπος: R. Rumpel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Π. Γερουλάκος)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Couleurs de Tollens (Clichy, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J.-G. Monin, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιουλίου 2011 (υπόθεση R 1253/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Couleurs de Tollens-Agora και της Atlas sp. z o.o.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Atlas sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Couleurs de Tollens στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

(¹) ΕΕ C 13 της 14.1.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2012 — Phonebook of the World κατά ΓΕΕΑ — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE)

(Υπόθεση T-589/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα PAGINE GIALLE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Έλλειψη περιγραφικού χαρακτήρα — Απουσία σημείων ή ενδείξεων που να έχουν καταστεί συνήθη — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως δ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα αποκτηθέντος με τη χρήση — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009]

(2013/C 9/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Phonebook of the World (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Bertrand, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Seat Pagine Gialle SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Jacobacci, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Αυγούστου 2011 (υπόθεση R 1541/2010-2), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ της Phonebook of the World και της Seat Pagine Gialle SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Phonebook of the World στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 4.2.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2012 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-286/11 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη — Αποκατάσταση της ζημίας που απορρέει από την αποστολή εγγράφου σχετικού με τα έξοδα δίκης στον δικηγόρο που εκπροσώπησε τον αναιρεσείοντα στη δίκη αυτή — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη]

(2013/C 9/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατ' αναίρεση της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2011, F-21/10, Marcuccio κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Ο Luigi Marcuccio φέρει τόσο τα δικαστικά έξοδά του όσο και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας

(¹) ΕΕ C 232 της 6.8.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2012 — Saobračajni institut CIP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-219/12) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Αποκλεισμός του προσφεύγοντος-ενάγοντος από τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Ακύρωση της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών μετά την άσκηση της προσφυγής-αγωγής — Κατάργηση της δίκης)

(2013/C 9/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον-ενάγον: Saobračajni institut CIP d.o.o. (Βελιγράδι, Σερβία) (εκπρόσωπος: A. Lojpur, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher και E. Georgieva)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της προκηρύξεως διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε στις 27 Μαρτίου 2012 σχετικά με την προετοιμασία τεχνικού φακέλου για το σχέδιο εκσυγχρονισμού του σιδηροδρομικού δικτύου, η οποία αποκλείει το προσφεύγον-ενάγον από τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής-αγωγής.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταδικάζεται να φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το προσφεύγον-ενάγον στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

(¹) ΕΕ C 227 της 28.7.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2012 — Saobračajni institut CIP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-227/12) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Αποκλεισμός του προσφεύγοντος-ενάγοντος από τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Ακύρωση της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών μετά την άσκηση της προσφυγής-αγωγής — Κατάργηση της δίκης)

(2013/C 9/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον-ενάγον: Saobračajni institut CIP d.o.o. (Βελιγράδι, Σερβία) (εκπρόσωπος: A. Lojpur, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher και E. Georgieva)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της προκηρύξεως διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε στις 3 Απριλίου 2012 σχετικά με την προετοιμασία τεχνικού φακέλου για το σχέδιο εκσυγχρονισμού του σιδηροδρομικού δικτύου, η οποία αποκλείει το προσφεύγον-ενάγον από τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής-αγωγής.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταδικάζεται να φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το προσφεύγον-ενάγον στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

(¹) ΕΕ C 227 της 28.7.2012.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2012 — Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-345/12 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Δημοσίευση αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Απόρριψη της αιτήσεως περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως πληροφοριών που παρασχέθηκαν στην Επιτροπή κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως της περί της συνεργασίας των επιχειρήσεων — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Επείγον — Fumus boni juris — Στάθμιση των συμφερόντων)

(2013/C 9/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσες: Akzo Nobel NV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Σουηδία), Eka Chemicals AB (Bohus, Σουηδία) (εκπρόσωποι: C. Swaak και R. Wesseling, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito, M. Kellerbauer και G. Meessen)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως C(2012) 3533 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2012, περί απορρίψεως της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως την οποία υπέβαλαν οι Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB και Eka Chemicals AB, δυνάμει του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (Υπόθεση COMP/38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβωρικό άλας), και αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων με την οποία ζητείται να διαταχθεί η διατήρηση της εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που χορηγήθηκε για ορισμένα στοιχεία που αφορούν τις αιτούσες όσον αφορά την απόφαση 2006/903/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά των Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding, Eka Chemicals, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA και Arkema SA (Υπόθεση COMP/F/C.38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβωρικό άλας) (ΕΕ L 353, σ. 54).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της αποφάσεως C(2012) 3533 της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2012, περί απορρίψεως της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως την οποία υπέβαλαν οι Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB και Eka Chemicals AB, δυνάμει του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (Υπόθεση COMP/38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβωρικό άλας).
- 2) Διατάσσει την Επιτροπή να μη δημοσιεύσει ένα κείμενο της αποφάσεως 2006/903/ΕΚ, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά των Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding, Eka Chemicals, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA και Arkema SA (Υπόθεση COMP/F/C.38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβωρικό άλας), περισσότερο λεπτομερές, όσον αφορά τις Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding και Eka Chemicals, από εκείνο που δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα της τον Σεπτέμβριο του 2007.
- 3) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατά τα λοιπά.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων της 14ης Νοεμβρίου 2012 — Intrasoft International κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-403/12 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία διαγωνισμού — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επειγόντος)

(2013/C 9/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Intrasoft International SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher και E. Georgievna)

Αντικείμενο

Αίτημα αναστολής της εκτελέσεως, αφενός, της αποφάσεως της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Δημοκρατία της Σερβίας, της 10ης Αυγούστου 2012, περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε η αιτούσα στο πλαίσιο του διαγωνισμού EuropeAid/131367/C/SER/RS, σχετικά με την παροχή τεχνικής συνδρομής στις σερβικές τελωνειακές αρχές στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού του τελωνειακού συστήματος (JO 2011/S 160-262712) και, αφετέρου, της αποφάσεως της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Δημοκρατία της Σερβίας, της 12ης Σεπτεμβρίου 2012, με την οποία η αιτούσα ενημερώθηκε ότι η επιτροπή αξιολογήσεως εισήχθη να κατακυρωθεί η σύμβαση σε άλλο διαγωνιζόμενο.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2012 — Tridium κατά ΓΕΕΑ — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)

(Υπόθεση T-467/12)

(2013/C 9/70)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tridium, Inc. (Richmond, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: M. Nentwig, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: q-bus Mediatektur GmbH (Βερολίνο, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 2ας Αυγούστου 2012 στην υπόθεση R 1943/2011-2, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SEDONA FRAMEWORK», για προϊόντα της κλάσεως 9 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 9067372

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Αίτηση καταχωρίσεως διεθνούς σήματος υπ' αριθ. 934023 του εικονιστικού σήματος «~sedna», για προϊόντα της κλάσεως 9

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Οκτωβρίου 2012 — Meta Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-471/12)

(2013/C 9/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Meta Group Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Bartolini, V. Coltelli και A. Formica, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει το χρωστικό σημείωμα της Γ.Δ. Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αριθ. 939970, της 2/08/2012, που παραλήφθηκε από την προσφεύγουσα στις 20/08/2012, υπογεγραμμένο από τον Διευθυντή της Μονάδας «Industrial Innovation and Mobility Industries [Βιομηχανική Καινοτομία και Βιομηχανίες Κινητικότητας]», με αντικείμενο την υπογεγραμμένη από τον Διευθυντή Carlo Pettinelli «κίνηση της

διαδικασίας εισπράξεως για τις πληρωμές σχετικά με τις συμβάσεις FP5-FP6 payment contracts αριθ. 517557 IRE6 INNOVATION COACH, 517539 IRE6 MARIS, 517548 IRE6 RIS MAZOVIA, 030583 CONNECT-2-IDEAS, 039982 EASY, 014660 RIS MALOPOLSKA, 517529 IINNSOM, 014637 RIS TRNAVA και 014668 RIS WS», με το οποίο κοινοποιήθηκε η απόφαση της Επιτροπής «να εισπράξει το ποσό των 345 451,03 ευρώ βάσει της ως άνω συμβάσεως».

Και, εφόσον κριθεί αναγκαίο:

- Να ακυρώσει το χρεωστικό σημείωμα της Γ.Δ. Entreprise and Industry της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αριθ. 660283 της 1/06/2012, υπογεγραμμένο από τον Διευθυντή της Μονάδας «Industrial Innovation and Mobility Industries», με το ίδιο αντικείμενο, το οποίο προσβάλλεται επίσης ως εσωτερική πράξη της διαδικασίας εισπράξεως που περατώθηκε με την έκδοση της διατάξεως που διαλαμβάνεται στην προηγούμενη παράγραφο.

- Να ακυρώσει το χρεωστικό σημείωμα της 27/09/2012, με αντικείμενο τον συμψηφισμό, με σκοπό την εισπραξη, του οφειλομένου ποσού με ποσά που οφείλονται στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο των ιδίων σχεδίων που αποτελούν αντικείμενο της επιδοτήσεως.

- Να ακυρώσει το χρεωστικό σημείωμα της 27/09/2012 με αντικείμενο τον συμψηφισμό, με σκοπό την εισπραξη, του οφειλομένου ποσού με ποσά που οφείλονται στην προσφεύγουσα.

- Να ακυρώσει το χρεωστικό σημείωμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Budget Execution (general budget and EDF) [Εκτέλεση προϋπολογισμού (γενικός προϋπολογισμός και ETA)] της 10/10/2012, με το οποίο κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα ο συμψηφισμός με περαιτέρω οφειλόμενα σε αυτήν ποσά, για συνολικό ποσό 294 290,59 ευρώ.

- Να ακυρώσει κάθε άλλη προγενέστερη, μεταγενέστερη ή/και συναφή πράξη.

Κατά συνέπεια:

- Να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 294 290,59 ευρώ, πλέον των 54 705,97 ευρώ, καθώς και αποζημίωση για την αποκατάσταση της επακόλουθης ζημίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή αφορά τις συμβάσεις επιδοτήσεως που συνάφθηκαν μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής στο πλαίσιο του «πέμπτου και έκτου προγράμματος-πλασίου έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 1.1 των συμβάσεων επιδοτήσεως, από παραβίαση της αρχής του ορθού λόγου (principio di ragionevolezza) και από διαπίστωση πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων.

- Υποστηρίζεται, συναφώς, ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η αμοιβή των εταιρών της που παρέχουν υπηρεσίες συνάδουν απολύτως με τις τιμές της αγοράς, καθώς και με την αμοιβή των αυτοαπασχολούμενων «οιονεί εξαρτημένων» υπαλλήλων και των υπαλλήλων που ασκούν παρόμοιες δραστηριότητες. Μεταξύ άλλων, είναι απολύτως νόμιμη η απασχόληση με σύμβαση «συντονισμένης και συνεχούς συνεργασίας» των διεθνών εμπειρογνομόνων που ασχολούνται με δραστηριότητες που σχετίζονται με τα εν λόγω σχέδια.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας της διοικητικής δράσης και των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της διαφάνειας και του προκαθορισμού των κριτηρίων.
- Υποστηρίζεται, συναφώς, ότι η ύπαρξη πλειόνων κριτηρίων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό των μεθόδων υπολογισμού των αμοιβών θα έπρεπε να έχει οδηγήσει τη διοίκηση να υιοθετήσει το κριτήριο που είναι πιο ευνοϊκό για τον ιδιώτη αντισυμβαλλόμενο. Λαμβανομένης υπόψη της υπάρξεως στην ιταλική και ευρωπαϊκή αγορά σημαντικών διαφορών μεταξύ των τιμών που καταβάλλονται για τις ίδιες υπηρεσίες, θα ήταν σκόπιμο να υιοθετηθεί από τη διοίκηση μια λύση που να προκαλεί τη μικρότερη δυνατή ζημία.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής του ορθού λόγου (*principio di ragionevolezza*) που πρέπει να διέπει τη διοικητική δράση, λόγω πρόδηλης αντιφατικότητας και άنيσης μεταχείρισης.
- Υποστηρίζεται, συναφώς, ότι η προσβαλλόμενη πράξη, μολονότι αιτιολογεί την εισπραξη προβάλλοντας το πρόνομο της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό των επιλέξιμων δαπανών και αμοιβών, έρχεται σε σαφή αντίφαση προς τις αποφάσεις που είχαν προηγουμένως ληφθεί από την Επιτροπή, όπου η ίδια μέθοδος, που τώρα επικρίνεται, θεωρήθηκε άξια θετικής αξιολόγησης από την Επιτροπή.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αρχής της καλής πίστης, καθώς και των αρχών της προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων, της ασφάλειας δικαίου και του καθήκοντος επιμέλειας.
- Υποστηρίζεται, συναφώς, ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής δημιούργησε στην προσφεύγουσα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, καθόσον η επιλογή της διοίκησης να συνάψει τη σύμβαση επιδοτήσεως για το σχέδιο ECOLINK + «in accordance with the solution elaborated to the noteworthy findings of a recent audi report» [σύμφωνα με τη λύση που δόθηκε όσον αφορά τις σημαντικές διαπιστώσεις πρόσφατης εκθέσεως οικονομικού ελέγχου] και η απόφαση να προβλεφθεί στην επόμενη τροποποίηση της συμβάσεως αυτής ότι, όσον αφορά τους Μετόχους, θα πρέπει να χρησιμοποιείται «the methodology annexed to the contract and the relative costs are reported in the company's books» [η μέθοδος που επισυνάπτεται στη σύμβαση και οι σχετικές δαπάνες που αναφέρονται στα βιβλία της εταιρείας], αποδεικνύουν, με αναμφισβήτητα στοιχεία, ότι η Επιτροπή είχε ήδη, στην πραγματικότητα, συμφωνήσει με τον τρόπο υπολογισμού των δαπανών που είχε προτείνει η META.

- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από ανεπάρκεια της αιτιολογίας, παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και της αρχής της χρηστής διοικήσεως, παράβαση των διαδικασιών που ορίζει η σύμβαση επιδοτήσεως, καθώς και παράβαση του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.

Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2012 — Giorgis κατά ΓΕΕΑ — Comigel (Shape of goblets)

(Υπόθεση T-474/12)

(2013/C 9/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Giorgio Giorgis (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: I. Prado και A. Tornato, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Comigel SAS (Saint-Julien-lès-Metz, Γαλλία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 26ης Ιουλίου 2012 στην υπόθεση R 1301/2011-1, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το τρισδιάστατο σήμα που αναπαριστά ποτήρια, για προϊόντα της κλάσεως 30 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 8132681 κοινοτικό εικονιστικό σήμα

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Η αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας βασίστηκε στους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', καθώς και των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και δ' του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξε άκυρο το επίμαχο κοινοτικό σήμα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2012 — LaserSoft Imaging κατά ΓΕΕΑ (WorkflowPilot)

(Υπόθεση T-475/12)

(2013/C 9/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LaserSoft Imaging AG (Kiel, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Hunnekuhl, Rechtsanwalt)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις αποφάσεις του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 10ης Ιανουαρίου 2012 και της 6ης Αυγούστου 2012 (υπόθεση R 480/2012-4), καθόσον με αυτές απορρίφθηκε η από 29 Αυγούστου 2011 αίτηση καταχώρισεως σήματος της προσφεύγουσας και να υποχρεώσει το καθού να καταχωρίσει, σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας, στο μητρώο σημάτων του ΓΕΕΑ το λεκτικό σήμα «WorkflowPilot».

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «WorkflowPilot» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 41 και 42 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 10 223 774

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2012 — Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-476/12)

(2013/C 9/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Άαχεν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι S. Altenschmidt και C. Dittrich)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής της 4ης Σεπτεμβρίου 2012 (αριθ. φακέλου GESTDEM 3273/2012), με την οποία δεν επιτράπηκε η πρόσβαση της προσφεύγουσας στα στοιχεία του Umweltbundesamt (Οργανισμού για την Προστασία του Περιβάλλοντος) της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, τα οποία ο οργανισμός αυτός διαβίβασε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας κατά την υποβολή, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της απόφασης 2011/278/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, του καταλόγου των εγκαταστάσεων που βρίσκονται στη Γερμανία και εμπίπτουν στην οδηγία 2003/87/ΕΚ,

— επικουρικά, να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής της 25ης Σεπτεμβρίου 2012 (αριθ. φακέλου GESTDEM 3273/2012) να μην επιτρέψει ούτως ή άλλως την πρόσβαση της προσφεύγουσας στις πληροφορίες που είχε ζητήσει,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1) Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την παράταση της προθεσμίας για να δοθεί απάντηση στην επιβεβαιωτική αίτησή της, οπότε στις 4 Σεπτεμβρίου 2012 υφίστατο ήδη απορριπτική απόφαση της Επιτροπής.

2) Παράβαση του άρθρου 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η σιωπηρή απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή της αντιβαίνει στο άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1367/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, διότι αφενός οι διατάξεις αυτές της παρέχουν δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που ζήτησε και αφετέρου δεν συνέτρεχαν λόγοι απόρριψης, οι οποίοι άλλωστε πρέπει να ερμηνεύονται στενά.

Ειδικότερα, δεν συντρέχει, κατά την προσφεύγουσα, ο λόγος αποκλεισμού από την πρόσβαση τον οποίο προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Τα έγγραφα που ζήτησε η προσφεύγουσα αφορούν μόνο τα στοιχεία που υπέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Επιτροπή και όχι την υπό εξέλιξη εξέταση των στοιχείων αυτών από την Επιτροπή. Επομένως, δεν υπάρχει κίνδυνος σοβαρού επηρεασμού της διαδικασίας διαμόρφωσης της απόφασης της Επιτροπής.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι λόγω απόρριψης της αίτησής της δεν αποτελεί ούτε το γεγονός ότι οι αρχές των οποίων ζητήθηκε η γνώμη δεν έχουν ακόμη απαντήσει. Συναφώς η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001 δεν μπορεί να ερμηνευθεί τόσο ευρέως, ώστε να απονέμει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ένα δικαίωμα αρνησικυρίας, βάσει του οποίου να μπορεί, κατά την κρίση του, να απορρίπτει την αίτηση πρόσβασης στα έγγραφα. Κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στον σκοπό της σύμβασης του Άλθις για τη δημιουργία διαφάνειας και την ενίσχυση της διαφάνειας αυτής κατά τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε θέματα περιβάλλοντος.

3) Παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν έχει τηρηθεί η υποχρέωση αιτιολόγησης την οποία προβλέπει το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Άλθις σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13).

Προσφυγή της 3ης Νοεμβρίου 2012 — ΓΟΛΑΜ κατά ΓΕΕΑ — Pentafarma (METABOL)

(Υπόθεση T-486/12)

(2013/C 9/75)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Σοφία Γολάμ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Ν. Τροβάς, Δικηγόρος)

Καθής: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA (Prior Velho, Πορτογαλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να γίνει δεκτή η παρούσα προσφυγή της, προκειμένου να ακυρωθεί η απόφαση του Πρώτου Τμήματος Προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 19ης Ιουλίου 2012 στην υπόθεση R 1901/2011-1

- Να απορριφθεί η ένδικος ανακοπή της αντιδίκου και να γίνει καθ' ολοκληρίαν δεκτή η ένδικος αίτηση της-και,

- Να υποχρεωθεί η αντίδικος να καταβάλει στη προσφεύγουσα τα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «METABOL», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 5, 16 και 30 — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθμόν 8885287

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το πορτογαλικό λεκτικό σήμα «METABOL-MG» το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. 241841, για προϊόντα της κλάσης 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει εν μέρει την απόφαση του τμήματος ανακοπών

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο α' και β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2012 — CITEB και Belgo-Metal κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-488/12)

(2013/C 9/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Cit Blaton SA (CITEB) (Schaerbeek, Βέλγιο) και Belgo-Metal (Wetteren, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: R. Simar, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή ακυρώσεως παραδεκτή·

- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία η Γενική Διεύθυνση Υποδομών και Διοικητικής Υποστηρίξεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απέκλεισε την προσφορά των προσφευγουσών, στις 7 Σεπτεμβρίου 2012, και συνήψε τη σύμβαση με άλλον υποβαλόντα προσφορά, απόφαση την οποία οι προσφεύγουσες πληροφορήθηκαν με έγγραφο της 7ης και της 18ης Σεπτεμβρίου 2012·

- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση των άρθρων 89, παράγραφοι 1 και 2, και 92 του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽¹⁾, του άρθρου 135, παράγραφοι 1 και 5, του εκτελεστικού κανονισμού ⁽²⁾ και του άρθρου 49 της οδηγίας 2004/18 ⁽³⁾, καθώς και των αρχών του ανταγωνισμού, της διαφανείας, της ισότητας, της αναλογικότητας και της σχολαστικής εκτελέσεως των καθηκόντων, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει την έκθεση που συνέταξε η επιτροπή εκτιμήσεως, που συνθέτει το αιτιολογικό της αποφάσεως, στερώντας με τον τρόπο αυτόν τις προσφεύγουσες από τη δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητας της προσφοράς που προτιμήθηκε.
- 2) Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη και σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, του άρθρου 100, παρά-

γραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού, των εγγράφων που αφορούν τη σύμβαση και των σχετικών με τη σύναψή της διατάξεων, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αιτιολογείται λεπτομερώς και δεόντως, καθόσον δεν περιλαμβάνει τις πληροφορίες της εκθέσεως της επιτροπής εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Τιμή συνδρομής 2013 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 420 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	910 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί), DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωση για τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

